

10. በመንፈስ ቅዱስ ላይ የሚፈጸሙ ኃጢአቶች

በመጽሐፍ ቅዱስ ሁሉ ውስጥ ከሚገኙ እጅግ ጠንካራ አሳቦች አንዱ የሥላሴ ሦስተኛ አካል በሆነው መንፈስ ቅዱስ ላይ የሚፈጸሙትን ኃጢአቶች ይመለከታል። የነዚህ ኃጢአቶች ባሕርይ ምንድን ነው? እነዚህንን ኃጢአቶች ከመፈጸም ራሳችንን እንዴት እንጠብቃለን?

መንፈስ ቅዱስን መሳደብ

ሰዎች በመንፈስ ቅዱስ ላይ ከሚፈጽሟቸው ኃጢአቶች ሁሉ እርሱን ከመሳደብ የከፋ ነገር የለም። ለዚህ ምክንያቱ ግልጽ ነው፤ ይቅርታ የማይደረግለት ብቸኛው ኃጢአት በመሆኑ። ሌሎች ኃጢአቶችን ጨምሮ አማኞችም በመንፈስ ቅዱስ ላይ ኃጢአትን ይፈጽማሉ፤ ነገር ግን ከኃጢአታቸው ንስሐ ገብተውና ይቅርታ ተደርጉላቸው በአዲስ ሕይወት ሊመላለሱ ይችላሉ።

መንፈስ ቅዱስን መሳደብ ግን እንደዚህ አይደለም። ይህ ኃጢአት በማያምኑ ሰዎች የሚፈጸም ሲሆን፣ ብዙውን ጊዜ «የማይሰረይ ኃጢአት» ይባላል። ይህም ኃጢአት ኢየሱስ «በእግዚአብሔር መንፈስ» ኃይል እንደወጡ በትክክል ከገለጸ በኋላ አጋንንትን በሰይጣን ኃይል እንደሚያስወጣ በመናገር ጠላቶቹ በከሰሱት ጊዜ ተፈጽሞአል። እርሱም በመቀጠል፡- «ስለዚህ እላችኋለሁ፣ ኃጢአትና ስድብ ሁሉ ለሰዎች ይሰረይላቸዋል፤ ነገር ግን መንፈስ ቅዱስን ለሰደበ አይሰረይለትም! በሰው ልጅ ላይ ቃል የሚናገር ሁሉ ይሰረይለታል፤ በመንፈስ ቅዱስ ላይ ግን የሚናገር ሁሉ በዚህ ዓለም ቢሆን ወይም በሚመጣው አይሰረይለትም» ብሏል (ማቴ. 12:31-32)።

አባቴ ወጣት በነበረ ጊዜ፣ በሰሜን ካሮላይና ውስጥ አንድ የመነቃቃት ጉባኤ ተካፍሎ ነበር፤ በዚህም ጉባኤ ላይ በዚህ ርዕሰ-ጉዳይ ላይ በቀረበው ስብከት የማይሰረይ ኃጢአት እንደፈጸመ ተረዳ። ከዚያም ለበርካታ ዓመታት ከዚህ አስጨናቂ አሳብ ጋር ሲታገል ቆየ። በጉዳዩ በጣም ተሠቃየ፤ እጅግም ፈራ፤ ከኃጢአቱ ንስሐ ገብቶ ሊመለስ እንደማይችል ውዳቂ ሰው አድርጎም ራሱን ቆጠረ። ከጊዜ በኋላ ከእግዚአብሔር ምሕረትና ጸጋ የለየው ኃጢአቱ እንዳልነበረ ተገነዘበ። በርግጥ ይህን የማይሰረይ ኃጢአት ፈጽሞ ቢሆን ኖሮ፣ መንፈስ ቅዱስ

እንደማይወቅሰው፥ እንደማይታገለውና ወደ ክርስቶስ እንደማይስበው ተረዳ።

ምናልባት የማይሰረይ ኃጢአት ምን እንደሆነ የተረዳሁትን ፍች ለመግለጽ ልሞክር። በአሉታዊ ገጽታው በሚረብሽ፥ በሚወቅስና በሚስብ የመንፈስ ቅዱስ ኃይል ሥር የሚኖር ማንኛውም ሰው ይህንን ኃጢአት የፈጸመ አይመስለኝም። መንፈስ ቅዱስ ሊያሳምነው መጥቶ ከሰውዬው ጋር እየታገለ እስካለ ድረስ ሰውዬው የማይሰረይ ኃጢአት አልፈጸመም፤ ዳሩ ግን ሰውዬው መንፈስ ቅዱስን ከመቃወሙ የተነሣ ዳግመኛ ሊያሳምነው በመጣር የማይወቅሰው ከሆነ፥ ዘላለማዊነት ያለው አደጋ ተፈጥሮአል ማለት ነው። በሌላ አባባል፥ የማይሰረይ (ይቅርታ የማይደረግለት) ኃጢአት ሙሉ ለሙሉና በማይለወጥ ጽኑ አቋም ሊየሱስ ክርስቶስን የመቃወም ሁኔታ ይታይበታል።

እስጢፋኖስ ከመሠዋቱ ጥቂት ቀደም ብሎ ባደረገው ስብከቱ የተናገረው ይህንን እንደ ነበረ አምናለሁ፡- «እናንተ አንገተ ደንዳኖች ... ሁልጊዜ መንፈስ ቅዱስን ትቃወማችሁ» (ዮሐ. 7:51)።

ዓውደ ንባቡ በግልጽ እንደሚያመለክተው፥ ከሁሉም በፊት እስጢፋኖስ የሚለው አባቶቻቸው የነቢያትን ትንቢቶችና የእግዚአብሔርን መልእክተኞች ትኩረት ሰጥተው ለመስማት ወይም ለማመን እንዳልፈለጉ ሁሉ፥ የርሱ አድማጮችም የዚያው የአባቶች ተመሳሳይ ኃጢአቶች ተቋዳሾች እንደነበሩ ነው። በብሉይ ኪዳን ውስጥ አንዳንዶች ነቢያትን እንደተቃወሙ፥ እንዳሟቸው፥ እንዳሳደዱቸውና እንደተሳለቁባቸው እናነባለን። ነቢያት በመንፈስ ቅዱስ ተመርተው (ተነድተው) ይናገሩ ስለነበር፥ በመሠረቱ እነዚህ ሰዎች መንፈስ ቅዱስን እየተቃወሙ ነበሩ። በመሆኑም እስጢፋኖስ የሚላቸው ሰዎች በመንፈስ ቅዱስ ኃይል የሚናገሩትን የተመረጡትን የክርስቶስ ሐዋሪያት ላለመስማት ሲፈልጉ መንፈስ ቅዱስን እየተቃወሙ እንዳሉ ገለጸላቸው።

ዳግም ባልተወለዱ ሰዎች ልብ ውስጥ የሚገኘው አደገኛ የኃጢአት በሽታ፥ ሁልጊዜም መንፈስ ቅዱስን እንዲቃወሙ ይቀስቅሳቸዋል። ሥጋና አስቀያሚ አሳቦችን የሚያፈልቀው አእምሮ ሁልጊዜም ይዋጉታል። በዚህ ጊዜ፥ መንፈስ ቅዱስ በሕይወታቸው ውስጥ ድል እስካላገኘ ድረስ፥ ሰዎች የእግዚአብሔርን ቃል እስከነሙሉ ኃይሉ ሊቀበሉት አይችሉም።

ዳሩ ግን እስጢፋኖስ ከዚህም የላቀ ነገር እየተናገረ ነበር። እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ በብሉይ ኪዳን የነበሩትን ሰዎች ለማሳመን

ቢጥርም እምቢ ብለው ለጥፋት እንደተዳረጉ ሁሉ፤ አድማጮቹም በልባቸው ውስጥ ለሚንቀሳቀሰው የመንፈስ ቅዱስ ሥራ እምቢ ቢሉ፤ እንደሚጠፉ [እኛም ጭምር] እየተናገረ ነበር። መንፈስ ቅዱስን መቃወም በማያምኑ ሰዎች ብቻ የሚፈጸም ነው፤ ዳሩ ግን ለረዥም ጊዜ ሲገዳደሩት ከቆዩ ወደዘላለማዊ ሞት የሚያሻግርም ኃጢአት ነው። መንፈስ ቅዱስን እንደዚህ ለሚቃወሙ ሰዎች፤ ፍርድ እንደተመደበባቸው የተረጋገጠ ነው።

መንፈስ ቅዱስን የሚቃወም ሰው ይቅር ሊባል የሚችልበት ብቸኛው መንገድ ተቃውሞውን ማቆምና መንፈስ ቅዱስ ለሚመስክርለት ኢየሱስ ክርስቶስ እጅን መስጠት ነው። ወዲያው ከኃጢአቱ ንስሐ ከገባና መንፈስ ቅዱስ በሕይወቱ ውስጥ እንዲሠራ ከፈቀደለት ብቻ ለዚያ ሰው ተስፋ አለው።

መጋቢዎች፤ አስተማሪዎች፤ ወንጌላውያንና ክርስቲያን አገልጋዮች ሁሉ ይህንን ትምህርት አጥብቀው ሊይዙት የሚገባ ይመስለኛል። ክርስቲያን አገልጋዮች አንድ ሰው ይህንን የማይሰረይ ኃጢአት የፈጸመበትን ጊዜ በተመለከተ ባለማስተዋል የራሳቸውን ድምዳሜ ከመስጠት በጣም መቆጠብ አለባቸው። ያንን ውሳኔ መንፈስ ቅዱስና እግዚአብሔር አብ እንዲያደርጉ መተው ያስፈልጋል። መንፈስ ቅዱስ በሰዎች ሕይወት ውስጥ መሥራት ያቆመበትን ጊዜ ስለማናውቅ፤ ሁልጊዜም በሁሉም ሰፍራ ሰዎች ንስሐ ገብተው ወደ ኢየሱስ ዘወር ይሉ ዘንድ መገፋፋት አለብን። እንዲሁም በጣም የምንጠራጠራቸው ሰዎች ኢየሱስ ያድናል ወደሚለው መልካም የምሥራች ያዘነብሉ ዘንድ መጸለይ አለብን።

ምናልባት አንተ የማይሰረይ ኃጢአት ፈጽሜአለሁ ብለው ከሚሰጉት አንዱ ትሆን ይሆን? ከሆንህ፤ ከሌሎች የሰማሃቸውን ሳይሆን መጽሐፍ ቅዱስ በዚህ ትምህርት ላይ የሚናገረውን ልብ በል። የማይሰረይ ኃጢአት ስለኢየሱስ የተገለጠውን እውነት ገሸሽ ማድረግ ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ እርሱ ብቻውን ከኃጢአታችን ሊያድነን የሚችል የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆነ የሚያውጀውን የመንፈስ ቅዱስ ምስክርነት ሙሉ ለሙሉና እስከመጨረሻው ማግለል ነው። ክርስቶስን በልብህ ገለል አድርገህ፤ መጽሐፍ ቅዱስ ስለ እርሱ የሚያስተምረው ሐሰት እንደሆነ አስበህ ታውቃለህ? እንዲህ ከሆነ፤ ምን ያህል በአደገኛ ሁኔታ ውስጥ እንዳለህ የማውቀውን እውነት አጥብቂ ልገልጽልህ እወዳለሁ። ጊዜ ሳታባክን ፈጥነህ ስለእርሱ የተገለጠውን እውነት እንድትቀበልና ራስህን አዋርደህ

ኃጢአትህን በመናዘዝ በእምነት ወደ እርሱ እንድትመጣ ላደፋፍርህ እወዳለሁ። ባለማመን መጽናቴና በመጨረሻም ያለተስፋና ያለ እግዚአብሔር ወደ ዘላለማዊ ጉስቁልና መሄዱ የሚያሳዝን ነው።

በሌላ በኩል አማኝ ሆነህ ሳለ፣ ከደኅንነት ሊያግደኝ ይችላል ብለህ የምታስበውን አንድ ኃጢአት ፈጽመህ ይሆናል። ምንም ይሁን ምን እግዚአብሔር ስለሚወድህ ስለዚያ ኃጢአት ይቅር ሊለህ ይፈልጋልና አትረበሽ። አሁኑኑ ያንን ኃጢአት ለእግዚአብሔር በመናዘዝ ይቅርታውን ፈልግ። ከቁጥጥር ሥር አውሎህ እየገዛህ ከአለው የበደልኛነት ሽክምና ጥርጣሬ ነፃ መውጣት ያስፈልግሃል። ክርስቶስ በመስቀል ላይ የሞተው ከዚያ ኃጢአት ሊያነጻህ ነው። ወደ ክርስቶስ ከመጣህ፣ ያ ኃጢአት ምንም ዓይነት ቢሆን በእግዚአብሔር ቃል መሠረት የማይሰረይ ኃጢአት እንዳልሆነ ታስተውላለህ። በፈሰሰው የክርስቶስ ደም ስለዳንህ ወደ ሲኦል እንድትገባ አይወድም። ስለሆነም ሽክምህን በክርስቶስ ላይ በመጣል ከሕይወትህ ልታርቀው ይገባል። መዝሙረኛው የሚለውን ልብ በል፡- «ምሥራቅ ከምዕራብ እንደሚርቅ፣ እንዲሁ ኃጢአታችንን ከእኛ አራቀ» [መዝ. (103): 12]።

መንፈስ ቅዱስን ማሳዘን

አሁን ክርስቲያኖች በመንፈስ ቅዱስ ላይ ሊፈጽሟቸው ወደሚችሏቸው ሁለት ኃጢአቶች ደርሰዋል። እነዚህም አንድኛው መንፈስን ማሳዘን ሲሆን፣ ሁለተኛው መንፈስን ማጥፋት (ማዳፈን) ናቸው። የምንፈጽመው ማንኛውም ስሕተት ከነዚህ ከሁለቱ ርእሶች በአንዱ ውስጥ ስለሚካተት፣ ድርብ ፍች ያላቸው ቃላት ናቸው። እስኪ በቅድሚያ መንፈስ ቅዱስን ስለማሳዘን እንመልከት።

ጳውሎስ አንባቢዎቼን «ለቤዛ ቀን የታተማችሁበትን ቅዱሱን የእግዚአብሔርን መንፈስ አታሳዝኑ» (ኤፌ. 4:30) በማለት ያስጠነቅቃቸዋል። ጳውሎስ «ለቤዛ ቀን የታተማችሁበትን» ብሎ ሲናገር መስማቱ አስፈላጊና አበረታች ነው። ይህ ማለት ክርስቲያኖች ነን፤ ክርስቲያኖች እንደሆንንም እንዲሁ እንኖራለን ማለት ነው። ስለሆነም የሚናገረው የምንሠራው ነገር ከእግዚአብሔር ፍቅር ለይቶ ወደ ሲኦል ያወርደናል በሚል የፍርድ ስሜት አይደለም። ይልቁንም እርሱ የሚናገረው ከመንፈስ ቅዱስ ባሕርይ ጋር የማይስማሙና እኛ የምንፈጽማቸው ነገሮች ልቡን እንደሚያሳዝኑና እርሱን በርሱነቱ

እንደሚቆስሉት ነው። በምናደርገው ነገር በመንፈስ ቅዱስ ላይ ሐዘን ልንፈጥር እንችላለን።

«ግዘን» የፍቅር ቋንቋ ነው። ልክ ክርስቶስ እንዳደረገው መንፈስ ቅዱስም ይወደናል። «ወንድሞች ሆይ፤ ስለእኔ ወደ እግዚአብሔር እየጸለያችሁ ከእኔ ጋር ትጋደሉ ዘንድ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስና በመንፈስ ፍቅር እለምናችኋለሁ» (ሮሜ 15:30)። ስለኛ ግድ የማይለውን ሰው ልንጉዳው ወይም ልናስቆጣው እንችላለን። የምናሳዝነው ግን የሚወድደንን ሰው ብቻ ነው።

አንድ ጊዜ አባት ለልጁ፡- «ጥሩ ልጅ ካልሆንህ፤ ከእንግዲህ አልወድህም» ብሎ ሲናገር ሰምቻለሁ። ይህ የሚያሳዝን ነገር ነው። ልጁ መልካም ይሆንለት ዘንድ የሚናገርበት ማንኛውም መብት ነበረው፤ ዳሩ ግን ፍቅሩን እንደሚነጣው የሚናገርበት ምክንያት አልነበረውም። መልካምም ይሁን ክፉ ሁልጊዜም አባት ልጁን መውደድ አለበት። ይሁንና ልጁ በሚከፋበት ጊዜ አባት ለልጁ የሚናገረው ፍቅር ከሕመምና ከጋዘን፤ ብሎም ከሥቃይ ጋር ይቀየጣል።

ክርስቲያኖች መንፈስ ቅዱስን የሚያሳዝኑት እንዴት ነው? ጳውሎስ በኤፌሶን 4:20-32 በባሕርይ፤ በንግግር፤ በተፈጥሮ ክርስቶስን የማይመስል ማንኛውም ነገር የጸጋውን መንፈስ ቅዱስ እንደሚያሳዝን ይናገራል። ሩት ፓክስን ከመጽሐፎቻቸው በአንዱ ውስጥ፤ መጽሐፍ ቅዱስ መንፈስን ለማሳየት በሚጠቀምባቸው ቃላት አንጻር የራሳችንን ባሕርይ ስንመለከት፤ መንፈስ ቅዱስን የሚያሳዝነው ምን እንደሆነ ልናውቅ እንደምንችል ይጠቁሙናል ብለዋል።

መንፈስ ቅዱስ፡ -

1. የእውነት መንፈስ ነው (ዮሐ. 14:17)፤ በመሆኑም ማንኛውም የማታለል ወይም የግብዝነት ነገር ያሳዝነዋል።
2. የእምነት መንፈስ ነው (2ኛ ቆሮ. 4:13)፤ በመሆኑም ማንኛውም ጥርጣሬ፤ አለማመን፤ ስጋት፤ ትካዜ ያሳዝነዋል።
3. የጸጋ መንፈስ ነው (ዕብ. 10:29)፤ በመሆኑም በሕይወታችን ውስጥ የሚታይ ማንኛውም ደንዳናት፤ መራርነት፤ ክፋት፤ ደግነት የራቀው ተግባር፤ ይቅር ያለማለት፤ ፍቅር የጉደለው ነገር ሁሉ ያሳዝነዋል።

4. የቅድስና መንፈስ ነው (ሮሜ 1:4)፤ በመሆኑም ማንኛውም ርኩስ፥ ያልነጻ ወይም ዝቅ የሚያደርግ ነገር ያሳዘነዋል።

መንፈስ ፍቅዱስን ስናሳዝን ምን ይሆናል? መንፈስ ቅዱስ የክርስቶስን ነገሮች ይገልጥልናል። እንዲሁም ደስታን፥ ሰላምንና የልብን ሐሜት ይሰጠናል። መንፈስ ቅዱስ በሚያዝንበት ወቅት ግን ይህ አገልግሎት ይቆማል።

እኔ የመጣሁት የጨርቃጨርቅ ኢንዱስትሪ በከፍተኛ ደረጃ ከሚንቀሳቀስበት የአሜሪካ ክፍል ነው። ከጥቂት ዓመታት በፊት በጣም ቀሜጭን ከሆኑ የሐር ክሮች በመቶ የሚቆጠሩ ማሽኖች ጣቃ ለመሥራት የሚሸምኑበትን አንድ ትልቅ ፋብሪካ ጎብኝቼ ነበር። የፋብሪካው ሥራ አስኪያጅ ሲናገሩ፡- «ይህ ማሽን በቀላሉ የሚጎዳ ስለሆነ፥ በዚህ ወቅት ከሚደሩት ሠላሳ ሺዎች መካከል አንዲት ክር ብትበጠስ ማሽኖቹ በሙሉ ከመቅጽበት ሥራቸውን ያቆማሉ» ብለው ነበር። ሁኔታውንም ለማስረዳት ከማሽኖቹ ወደ አንዱ ጠጋ አሉና አንዲት ክር በጠሱ። በዚህ ጊዜ የተበጠሰችው ክር እስክትስተካከል ድረስ ጠቅላላው ማሽን ሥራውን አቆመ፤ ከዚያም ሁኔታው ሲስተካከል ሥራቸውን ወዲያው ቀጠሉ።

ይህ አስደናቂ የማሽን ሁኔታ «ከመንፈሳዊው ነገር» ጋር መጠነኛ ተዛምዶ ይኖረዋል። እኔ አንዲት ኃጢአት ስሠራ፥ በአንድ ነገር ሳልታዘዝ ስቀር፥ በግልጽ ከሚታይ የእግዚአብሔር ፈቃድና ፍርሃት አንድ ጊዜ ስለይ፥ በዚህ ጊዜ የመንፈስ ቅዱስ አገልግሎት በሕይወቴ ውስጥ እክል ይገጥመዋል። በሕይወቴ ውስጥ የመንፈስ ቅዱስ አገልግሎት ሲቋረጥ ሙሉ ለሙሉ አብቅቷል ማለት አይደለም። ከማሽኑ በተቃራኒ፥ ሥራው ይዳከማል። የተበጠሰችው ክር እንደተቀጠለች ዓይነት ወዲያውኑ አእምሮቱን በማብራት፥ የልቤን መሻቶች በመሙላትና የክርስቶስን አገልግሎት ለሕይወቴ ፍሬያማ በማድረግ፥ የመንፈስ ቅዱስ ሙሉ አገልግሎት ዳግም ይንቀሳቀሳል። ቢሆንም ለዚህ አንድ የከበረና መልካም የሆነ ገጽታ አለው። መንፈስ ቅዱስን አሳዘንሁት ማለት በሕይወቴ ውስጥ ከእንግዲህ መንፈስ ቅዱስ አይኖርም ማለት አይደለም። በእኔ የተደረገውን ማኅተም አይሰርዝም፤ ከእኔም አይለይም። በመሠረቱ አንድ አማኝ መንፈስ ቅዱስ ጭራሽ እስኪለየው ድረስ ሊያሳዝን አይችልም። ከጆን ኒውተን ጋር የሚያገለግለው የዊሊያም ካውፐር መዝሙር በጣም ይባርክኛል፤ ነገር ግን እነዚህ ቀጥሎ የምጽፋቸው መሥመሮች ሁልጊዜም ያስጨንቁኛል፡-

ተመለስ፤ ቅዱስ ርግብ ሆይ፤ ተመለስ፤

መልካም የዕረፍት መልእክተኛ

የሕይወቴ መጽናኛ፤

እጸዮፋቸዋለሁ ሥራዎቼን፤

የሚያሳዝኑህን ኃጢአቶቼን፤

ከልበናዬ የሚያሸሹህን።»¹

እነዚህ ቃላት መንፈስ ቅዱስ በሕይወቴ ውስጥ የሚፈጽመውን ግሩም ሥራ ከማቆም የበለጠ ነገር ያመለክታሉ የሚል ስጋት ይሰማኛል። መንፈስ ቅዱስ እንደተለየኝ ያመለክታሉ። ሚስተር ካውፐር የሚለው እንደዚህ ከሆነ፤ የተሳሳተ ይመስለኛል።

የመንፈስ ቅዱስ ሕልውና ለሰዎች (በስሜት ደረጃ) ሳይሰማ ይችላል። መንፈስ ቅዱስ እንደተወሰደባቸው ሆኖ ሊሰማቸው ይችላል። ዳዊት «ቅዱስ መንፈስህን አትውስድብኝ» እያለ የሚጮህበት የመዝሙር (51)፡11 ጥቅስ ይህንን ግልጽ ያደርገዋል፤ ዳሩ ግን መንፈስ ቅዱስ አማኞችን ሁሉ ለቤዛ ቀን እንዳትማቸው ልብ በል፤ ያም የሥጋችን መቤዝት ነው (ኤፌ. 1፡13፤ 4፡30፤ ሮሜ 8፡23)። እኔና አንተ ልንሸራተትና ልንወድቅ እንችላለን፤ ዳሩ ግን ይህ ከጸጋ ከመውደቅ፤ ወይም መንፈስ ቅዱስ ሙሉ ለሙሉ ከኛ ከሚለይበት ሁኔታ በፍጹም የተለየ ነው።

መንፈስ ቅዱስ ራሱ ካተመው አማኝ የሚለይ ከሆነ ጠቅላላውን የደገነነት ሥራ እያፈረሰው አይደለምን? ሆኖም ግን በሚያዝንበት ጊዜ፤ ኃጢአታችንን ተናዝዝን እስክንመለስ ድረስ፤ በሕይወታችን ውስጥ ደስታንና ኃይልን ያሳጣናል። ከመንፈስ ቅዱስ ጋር ኅብረት ሳይኖረን ሲቀር፤ ከውጭ ሲታይ ደስተኞች ልንመስል ብንችልም፤ ከውስጣችን ግን እንቆዝማለን። ይህም የሚሆነው መንፈስ ቅዱስ ስለተወን ሳይሆን፤ ልባችን ተሰብሮ፤ ራሳችንን አዋርደንና ንስሐ ንብተን ወደ ክርስቶስ እስክንመለስ ድረስ ሆን ብሎ ያስቆዝመናል ማለት ነው። ብዙዎች ዳዊት ከቤርሳቤህ ጋር ዝሙት በማድረግ ኃጢአት ከፈጸመ በኋላ ጽፎታል የሚሉት መዝሙር (32) ለዚህ ግሩም ምሳሌ ነው፡-

«ሁልጊዜ ከመጮኼ የተነሣ

ዝም ባልሁ ጊዜ አጥንቶቼ ተበላሹ፤

በቀንና በሌሊት እጅህ ከብዳብኛለኝና፤

እርጥበቴም ለበጋ ትኩሳት ተለወጠ።

ኃጢአቴን ለአንተ አስታወቅሁ፤

በደሌንም አልሸፈንሁም፤

ለእግዚአብሔር መተላለፌን እነግራለሁ አልሁ፤

አንተም የልቤን ኃጢአት ተውህልኝ። ...

ጻድቃን ሆይ፤ በእግዚአብሔር ደስ ይበላችሁ፤ ሐሤትም አድርጉ፤

ልባችሁ የቀና ሁላችሁ፤ እልል በሉ»

[መዝ (32)፡ 3-5፥ 11]።

አንድ ጊዜ በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት ወደ ክርስቶስ አካል ከተጠመቅንና መንፈስ ቅዱስ በልባችን ውስጥ ካደረ በኋላ መንፈስ ቅዱስ እንደማይለየን አምናለሁ። ለዘላለም ታትመናል። እርሱም ለሚመጣው ነገር መያዣችን ነው። በእምነት ወንድሞቹ የሆኑት ብዙዎቹ ከዚህ የተለየ አቋም እንደሚይዙ ተገንዝቤአለሁ፤ ዳሩ ግን በዚህ ጊዜ እንደምረዳው በመንፈስ ቅዱስ እንደተጠበቅን አምናለሁ።

በአንድ በኩል በውስጣችን የሚኖረው መንፈስ ቅዱስ ለእግዚአብሔር ይጠብቀናል። ይህንንም የሚያደርገው በተማመንነውና እንደዳንንበት ባወቅነው በክርስቶስ ደም ላይ በተመሠረተ አሠራሩ ነው። በሌላ በኩል የእግዚአብሔር መሆናችንን በማስገንዘብ የማያቋርጥ ደስታ ያጐናጽፈናል። ይህ ደስታ ሊቋረጥ የሚችለው የሆነ የሥጋ ሥራ ያተመንን መንፈስ ቅዱስ በሚያሳዝንበት ጊዜ ብቻ ነው። ያዕቆብ 4፡5፤ «በእኛ ዘንድ ያሳደረው መንፈስ በቅንዓት ይመኛል» ይላል። በዚህ ሕይወት ውስጥ የምንጠቀምበት እጅግ ከፍተኛ ኃይል ማለትም በጸሎት አማካኝነት የምንገለገልበት የመንፈስ ቅዱስ ኃይል፤ ምንኛ ታላቅ እንደሆነ ለዘላለሙ የተረዳነው አልመሰለንም።

ኢየሱስ ክርስቶስን ጌታችን አድርገን የየዕለቱን ሕይወታችንን ሁሉ ሙሉ ለሙሉ ስናስረክበው በሕይወታችንና በምስክርነታችን ውስጥ ሁሉ ድንቅን የሚሠራው የመንፈስ ቅዱስ ኃይል በሙላት ነው። የንጽሕና፣ የሰላምና የኃይል ምሥጢር የሚውለው በዚሁ የመስጠት ነጥብ ላይ ነው። እንዲሁም ደግሞ ጆርጅ ካትንግ ደገነት፤ እርግጠኛነትና ደስተኛነት ብለው የሚጠሩትም ነገር በዚህ ውስጥ እንደሚፈጸም አምናለሁ። በተጨማሪም ውጫዊ ስኬትና ውስጣዊ እረፍትም ይገኝበታል።

አዎን፤ የፍቅር መንፈስ እንደመሆኑ፤ መንፈስ ቅዱስ ኃጢአትን በምናደርግበት ጊዜ ያዝናል፤ ይህም ስለሚወደን ነው።

መንፈስን ማጥፋት

መንፈስ ቅዱስን መሳደብ በዓለማውያን የሚፈጸም ኃጢአት ነው። መንፈስ ቅዱስን ማሳዘንና ማጥፋት ግን በአማኞች የሚፈጸሙ ኃጢአቶች ናቸው። ቀጥለን መንፈስን ማጥፋት ማለት ምን እንደሆነ እንመለከታለን።

የጳውሎስ አጭር የግሣጺ ቃል «መንፈስን አታጥፉ» (1ኛ ተሰ. 5:19) የሚል ነው። ማዘን የሚለው ቃል የመጉዳትንና ለትካዜ የመዳረግን አሳብ ያመለክታል። ይህም በግል ሕይወታችን የመንፈስ ቅዱስ ልብ ከሚጉዳበት ሁኔታ ጋር የተያያዘ ነው። ማጥፋት ማለት «ማቆም» ማለት ነው። መጽሐፍ ቅዱስ መንፈስ ቅዱስን ሲገልጸው እንደ እሳት ነው ይለዋል። መንፈስ ቅዱስን ስናጠፋ እሳቱን እናዳፍናለን ማለት ነው። ይህም መንፈስ ቅዱስን ከልባችን እናስወጣለን ማለት ሳይሆን፤ መለኮታዊ ዓላማውን በሕይወታችን ውስጥ ለመፈጸም ሲፈልግ፤ ፍቅሩንና ኃይሉን እናዳክማለን ማለት ነው። ይህንን በበርካታ መንገዶች ልንፈጽም እንችላለን፤ ሆኖም የእሳቱ መግለጫ ሁለት ገጽታዎችን በማስጠንቀቂያ መልክ ያቀርባል።

እሳት የሚጠፋው ነዳጁ ወይም ማገደው ሲያልቅ ነው። ነፍሳችንን ሳናነቃቃት ስንቀር፤ በጸጋው ሳናገለገል ስንቀር፤ መጸለይ ሲያቅተን፤ መመስከር፤ መጽሐፍ ቅዱስ ከማንበብ ስንታቀብ የመንፈስ ቅዱስ እሳት ይዳፈናል። እነዚህ ነገሮች እግዚአብሔር እሳቱ እየነደደ የሚቆይበትን ነዳጅ የሚያስተላልፍባቸው ቧምቧዎች ናቸው። መንፈስ ቅዱስም በሕይወታችን ውስጥ የርሱ መቀጣጠል እንዲቀጥል እነዚህን ስጦታዎች እንድንጠቀም ይፈልጋል።

እሳትን ለማጥፋት ሌላው አማራጭ ውኃ በላዩ ላይ በመድፋት ወይም በአፈር በመደብደብ ወይም ደግሞ በብርድ ልብስ በማፈን ነው። እንደዚሁም፤ በፈቃዳችን የምንፈጽመው ኃጢአት በሕይወታችን ውስጥ የመንፈስ ቅዱስን ሥራ ያጠፋል። ስንቶች፤ በጉነት የጉደላቸውን ተግባራት ስንፈጽምና የሌሎችን ሥራ በማንቋሸሽ እሳቱን እናዳፍነዋለን። ይህ ብዙውን ጊዜ የእግዚአብሔር መንፈስ፤ ምናልባትም ልማዳዊ የአገልግሎት ዘዴዎችን ሳንጠቀም በአዲስ ወይም በተለየ ሁኔታ የመንፈስ ቅዱስ እንቅስቃሴ ሲከናወን የሚታይ ክስተት ይሆናል። ለምሳሌ፤ አንዳንድ ክርስቲያኖች እግዚአብሔር በአዲስ ዓይነት ሁኔታ የሚሠራውን ነገር ለማገድ በሚፈልጉበት ጊዜ ይህ ነገር ይከሰታል።

አንድ ነጥብ በጣም ግልጽ ለማድረግ እፈልጋለሁ - ክርስቲያን ኃጢአት መሥራት የለበትም። ይሁን እንጂ ኃጢአት ላለመፈጸም ብቃት አላገኘም። ክርስቲያን ኃጢአት ማድረግ እንደሚችል አምናለሁ፤ ማድረግ ግን የለበትም እላለሁ። እሳቱ እንደተቀጣጠለ እንዲቆይ ማድረግ ይቻላል፤ መንፈስ ቅዱስን አለማሳዘንም ይቻላል። ከፋ ተግባራትን ከመፈጸም በቀር አማራጭ ባይኖር ኖሮ፣ እግዚአብሔር እነዚህን ነገሮች እንድናስወግድ ባልተናገረን ነበር። ኃጢአት ማድረግ ብንችልም ኃጢአት መፈጸም ስለሌለብን እግዚአብሔርን ልናመሰግን ይገባል።

ጸሐፊያቸው ማን እንደሆነ ባላውቅም፣ ስለ መንፈስ ቅዱስ

«ለመግባት ሲፈልግ አትቃወመው፣

በልብህ ሲያድር አታሳዝነው፣

በሕይወትህ ሲሠራ አታዳፍነው፣

ይልቁንም... ሊገባ ሲመጣ ክፈትና አስገባው፣

በልብህ ውስጥ ሲያድር አስደስተው፣

በአንተም ይሁን በሌላው ሰው ስለ ክርስቶስ ሲያስረዳህ ታዘዘው።»

በማንኛውም መልኩ በሕይወትህ መንፈስ ቅዱስን አሳዝነሃልን? መንፈስን አጥፍተሃልን? እነዚህ አሳሳቢ ጉዳዮች በመሆናቸው ጥንቃቄ የተሞላበት አትኩሮት ያሻቸዋል። ጉዳዩ እንደዚህ ከሆነ፣ እነዚህን ነገሮች ለእግዚአብሔር ለመናዘዝና ንስሐ ለመግባት ጊዜው አሁን እንደሆነ ተገንዝብ። ከዚያም እያንዳንዱን ዕለት በሕይወትህ የርሱን ምሪትና ኃይል እየተከተልህ በመንፈስ ቅዱስ ሙላት ተመላለስ።

11. የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች

ልጆቻችን ገና ትናንሽ በነበሩበት ወቅት፤ የገና ዕለት ማለዳ የገና ዛፋ በልዩ ልዩ ስጦታዎች ያጌጥ ነበር። ስጦታዎቹም እያንዳንዱ ልጅ የሚወዳቸውና የሚፈልጋቸው ሆነው ይዘጋጃሉ። እያንዳንዱም ስጦታ በናፍቆትና በጉጉት ይከፈታል። ፍቅርና አድናቆት በተሞላበት ሁኔታም ተቀባይነት ያገኛል። ሁሉም እንደ የዕድሜው ቀኑን ሁሉ በስጦታዎቹ ይጠቀማል። የሚያሳዝነው ደግሞ፤ አሁንም እንደየ ዕድሜአቸው ሁኔታ፤ አመሻሽ ላይ ቅንዓትና ጥላቻ ይጀመራል።

(መንፈሳዊ ስጦታዎች ለግል መደሰቻ ሳይሆን ለአገልግሎት ከመሰጠታቸው በቀር፤) በመንፈሳዊ ስጦታዎች ውስጥ የሚሆነውን እንዲህ አይደለም? እንደዚሁም መንፈሳዊ ብስለት የሌላቸው ሰዎች ያልተቀበሉዋቸውን ስጦታዎች በቅንዓት ሲመለከቱ፤ የተቀበሉት ደግሞ አንዳንዴ በራስ የመመካትና የመኩራራት ነገር ይታይባቸዋል። ይሁንና ስጦታዎቹን የሚሰጠው መንፈስ ከተቀባዮቹ ዝንባሌ አኳያ ሊፈረድበት አይችልም።

በአዲስ ኪዳን ውስጥ «የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች» በሦስት ስፍራዎች ማለትም በሮሜ 12:6-8፤ 1ኛ ቆሮንቶስ 12:8-10 እና በኤፌሶን 4:11 ውስጥ ተዘርዝረዋል። (ምንም እንኳን በቀደመት ዝርዝሮች ውስጥ ያሉትን ነገሮች በስፋት የሚዘረዝር ቢመስልም፤ በ1ኛ ጴጥሮስ 4:10-11 ላይም አራተኛው ዝርዝር ይገኛል።)

ስጦታዎችና አካሉ

መጽሐፍ ቅዱስ እያንዳንዱ ደኅንነት ያገኘ አማኝ ቢያንስ አንድ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ እንደሚኖረው ይናገራል፡- «ልዩ ልዩ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች አሉ ... ለእያንዳንዱ መንፈስ ቅዱስን የመግለጥ ስጦታ የሚሰጠው ለጋራ ጥቅም ነው» (1ኛ ቆሮ. 12:4፤7 - ከአዲሱ የ1980 ዓ.ም. ዕትም)።

ሐዋርያው ጳውሎስ ቤተ ክርስቲያንን እንደ ሰውነታችን አካል በመመስል እያንዳንዱ አባል ግን በአካሉ ውስጥ እንደ ብልት ሆኖ ከጠቅላላው የአካል ክፍሎች ጋር አብሮ እንደሚሠራ በማዛመድ ይናገራል። «አካል ብዙ ብልቶች እንጂ አንድ ብልት አይደለምና። እግር፡- እኔ እጅ አይደለሁምና የአካል ክፍል አይደለሁም ብትል፤ ይህን

በማለቷ የአካል ክፍል መሆኗ ይቀራል?? ... አሁን ግን እግዚአብሔር እንደ ወደደ ብልቶችን እያንድንዳቸው በአካል አድርጎአል።» በተጨማሪ ጳውሎስ፡ «ዳሩ ግን አሁን ብልቶች ብዙዎች ናቸው አካል ግን አንድ ነው። ዓይን እጅን፡- አታስፈልገኝም ልትለው አትችልም፤ ወይም ራስ ደግሞ እግሮችን፡- አታስፈልገኝም ሊላቸው አይችልም» ይላል (1ኛ ቆሮ. 12:14-21)። በተጨማሪም እጅግ የደከሙ የሚመስሉ ወይም እጅግ ያነሰ ጠቀሜታ ያላቸው የሚመስሉ የአካል ክፍሎች የሙሉ ሰውነት አስፈላጊ ክፍሎች እንደሆኑ ያስረዳል። ሰውነት በተገቢ ሁኔታ አገልግሎት እንዲሰጥ ከተፈለገ ሁሉም አስፈላጊዎች ናቸው።

እንደ ሰብዓዊ አካል ሁሉ፡ የክርስቶስ አካልም በእግዚአብሔር የተሠራ ምልዓት ያለው ሕልውና ነው። ይሁንና እያንዳንዱ የአካል ክፍል የተለየ ነው። «አንተ»ን ወይም «እኔ»ን የሚወክል ሌላ ሰው በፍጹም ሊኖር አይችልም። እግዚአብሔር ብዙ ጊዜ ለተለያዩ ሰዎች ተመሳሳይ ስጦታዎችን ይሰጣል፤ ዳሩ ግን እሳክሁን በምድር ላይ ከኖሩት ሰዎች ሁሉ ልዩ የሚያደርገንን ነገር በተመለከተ፡ አሁንም እያንዳንዳችን የተለየ ነን። በመሆኑም ከኛ ውስጥ አንዱ ሰው ቢጉድል አካሉ ሙሉ ሊሆን አይችልም።

የ«ካሪዝማ» (Charisma) ትርጉም

አዲስ ኪዳን እግዚአብሔር በመንፈስ ቅዱስ አግካኝነት ለክርስቲያኖች የሰጣቸውን የተለያዩ ስጦታዎች ለመግለጽ «ካሪዝማ» የሚባል የግሪክ ቃል ይጠቀማል። በመሠረቱ ይህ ቃል ወደ እንግሊዝኛ ቋንቋ በመዝለቅ፡ ሰዎችን የሚስብ የማይነገር ስብዕና ያለውን ሰው ለማመልከት እያገለገለ ይገኛል። በእንግሊዝኛ ቋንቋ ስለ አንድ በደንብ ስለታወቀ ሰው ስንናገር ካሪዝማ (Charisma) እንዳለው ልንገልጽ እንችላለን። ለዚህ ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የምናገኘው ተስማሚ ምሳሌ አጽሎስ ይሆናል (የሐዋ. 18:24-28)። ይህ የአዲስ ኪዳን ወንጌላዊና የመጽሐፍ ቅዱስ አስተማሪ በእንግሊዝኛ ቋንቋ ውስጥ በሚያገለግልበት ዘመናዊ መልኩ፡ ካሪዝማ ያለው ይመስላል። ሐዋርያው ጳውሎስ ይህ ነገር አልነበረውም። ሁለቱም ሰዎች ግን ግልጽ የሆኑ መንፈሳዊ ስጦታዎች - ካሪዝማታ - እግዚአብሔር የሰጧቸው መለኮታዊ ስጦታዎች ነበሯቸው። ካሪዝማ በዓለማዊ አገባቡ ማንም ጣቱን ሊጠቁምበት የማይችለው ተጨባጭነት የራቀው ነገር ሲሆን፡ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ትርጉሙ ግን «የቅዱስ ጸጋ ስጦታ» ማለት ነው። በመሆኑም ዓለም አንድ ሰው ግርማ

ምገስ «ካሪዝማ» አለው ሲል በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ይህ ቃል የተለየ ትርጉም አለው።

ካሪዝማታ የሚለው የካሪዝማ ብዙ ቁጥር ሲሆን፤ በ1ኛ ጴጥሮስ ውስጥ ከሚገኘው አንድ መልእክት በቀር በሐዋርያው ጳውሎስ መልእክቶች ውስጥ ብቻ ይገኛል። ይህም ቃል «ስጦታዎች» ተብሎ የተተረጎመ ሲሆን ትክክለኛ ፍች ብንሰጠው «የጸጋ መገለጫዎች» የሚል ይሆናል። ይህ ቃል ለቤተ ክርስቲያን ጥቅም ይውል ዘንድ ለግለሰቦች የሚሰጡትን ስጦታዎች የሚያመለክት ሲሆን፤ እነዚህም ስጦታዎች የዚህ ምዕራፍ ዐበይት ጉዳዮች ናቸው። በኤፌሶን 4 ጳውሎስ «ስጦታዎች» ተብለው የተተረጎሙትን ሌሎች ሁለት ቃላት ይጠቀማል፤ እነዚህም (ዶሪያ)ና (ዶማ) የሚባሉ ናቸው። እነዚህም ከካሪዝማታ ጋር ተመሳሳይ ሲሆኑ፤ በይበልጥ «ስጦታዎች» ለሚለው አራተኛ ትርጉም ከሆነው «ኒውማቲካ» ጋር ይዛመዳሉ፤ (ኒውማቲካ) ትክክለኛ ፍቺው «የመንፈስ ቅዱስ የሆኑ ነገሮች» ማለት ነው። እነዚህ የተለያዩ የግሪክ ቃላት «ስጦታዎች» ለሚለው ብቸኛው የአማርኛችን ትርጉም የቆሙ ሲሆኑ፤ የሚናገሩትም ስለ ተመሳሳይ ነገሮች ነው።

የመንፈሳዊ ስጦታዎች ምንጭ

ስለ መንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ይበልጥ በዝርዝር ከማየታችን በፊት፤ በአንድ ነጥብ ላይ ማተኮር እፈልጋለሁ። እነዚህ ስጦታዎች ከመንፈስ ቅዱስ የሚመጡን ናቸው። እርሱ ማን የትኛውን ስጦታ እንደሚቀበል ይመርጥና እንደመልካም ፈቃዱ ያካፍላል። ለሚሰጠን ለማናቸውም ስጦታዎች ኃላፊነት ሲኖርብን፤ ላልተሰጡን ስጦታዎች ግን ኃላፊነት የለብንም። የሌላውን ሰው ስጦታ መመኘት ወይም ስጦታውን በተቀበለው ሰው ላይ መቅናት የለብንም። ምናልባት አንዳንድ ስጦታዎች እንዲኖሩን ልንሻና ልንጠይቅ እንችላለን፤ ዳሩ ግን የመንፈስ ቅዱስ ፈቃድ ካልሆነ፤ የምንጠይቀውን ልናገኝ አንችልም። በመሆኑም መንፈስ ቅዱስ የምንፈልጋቸውን ስጦታዎች ባይሰጠንና ከዚህም የተነሳ ያልረከን ብንሆን ኃጢአት እንሠራለን። በበኩሌ እግዚአብሔር የወንጌላዊነት ስጦታ እንደሰጠኝ አምናለሁ፤ ዳሩ ግን ይህን ስጦታ እንዲሰጠኝ አልጠየቅሁትም።

የወንጌል አገልግሎት ስጦታ ቢኖረኝና ባልጠቀምበት፤ ኃጢአት ይሆንብኛል። በሌላ በኩል ደግሞ፤ አንድ ሰው የወንጌል አገልግሎት ስጦታ ባይኖረውና በዚህም ምክንያት ቢያዝን፤ እርሱም ኃጢአት

ያደርጋል። በጥሩ ሁኔታ ልሠራቸው የማልችላቸው ብዙ ነገሮች አሉ፤ ይህም የሆነው ያልተቀበለኋቸው አንዳንድ ስጦታዎች ስላሉ ነው፤ በዚህም እርካታ-ቢስ መሆን የለብኝም። እኔና አንተ የተቀብላንቸው ስጦታዎች እግዚአብሔር ለኛ እንደሚሰማው አድርጎ የተመለከታቸው ስለሆኑ ልናውቃቸውና ለክብሩ ልንጠቀምባቸው ይገባል።

ሌላ አንድ ነጥብ ላይ ለማተኮር እፈልጋለሁ። ስለመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ተነጋግረናል (ገናም ለፍሬ የተሰጡ ሦስት ምዕራፎች አሉ።) እንዲሁም እያንዳንዱ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ የያንዳንዱ ክርስቲያን ባሕርይ መሆን እንዳለበት አሳይተናል። ይሁን እንጂ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች የተለያዩ ናቸው። እያንዳንዱ አማኝ ከሌላው አማኝ ተመሳሳይ ፍሬ ሊኖረው ይገባል፤ ሆኖም ግን እያንዳንዱ አማኝ እንደሌላው አማኝ ተመሳሳይ ስጦታዎች ሊኖሩት አይችልም። መንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችን በንደዚህ ዓይነት ሁኔታ ስለሚያከፋፍል፣ እያንዳንዱ አማኝ በተለየ ሁኔታ የራሱ የሆነ ቢያንስ አንድ ስጦታ ይኖረዋል። ከእግዚአብሔር ዘንድ ስጦታ ተቀብለህ ይሆናል፤ ዳሩ ግን ሁሉም ሰው ያንኑ ተመሳሳይ ስጦታ መቀበል አለበት ማለት ስሕተት ነው።

መንፈሳዊ ስጦታዎችና ችሎታዎች

ስጦታዎቹ የተዘረዘሩባቸውን ሦስቱን ምንባቦች በማጥናት፣ በጠቅላላው ሃያ ያህል ስጦታዎችን አግኝተናል። በተጨማሪም፣ ብሉይ ኪዳን በአዲስ ኪዳን ውስጥ ያልተጠቀሱትን ሌሎች ስጦታዎች ይዘረዝራል። ምንም እንኳ ሌሎቹ በባሕርያቸው በግልጽ መንፈሳዊ ቢሆኑም፣ ከነዚህ ውስጥ ብዙዎቹ ከተፈጥሮአዊ ችሎታዎች ወይም ብቃቶች ጋር የሚመሳሰሉ ይመስላል።

በርግጥ ብዙዎቻችን ከነዚህ ከሃያዎቹ ውስጥ ያልተጠቀሰ የተለየ የ«መዝሙር» ስጦታ ያላቸውን ሰዎች እናውቃለን። ከዚህም ጋር ብዙ ሰዎች በመንፈሳዊ ስጦታና ተፈጥሮአዊ ችሎታ መካከል ያለው ልዩነት ምን እንደሆነ በማሰብ ይደነቃሉ። አንድ ሰው ግሩም የእጅ ጥበብ ሥራዎች የማከናወን ችሎታ ሊኖረው ይችላል፤ ሌላው ደግሞ የመዝሙር ችሎታ ይኖረዋል። በመሠረቱ፣ ብዙዎቹ ሰዎች አንድ ወይም ሌላ ዓይነት ነገር የመሥራት ችሎታ ይኖራቸዋል። እነዚህም ችሎታዎቹ ከፈጣሪ የሚመጡ ናቸው።

እግዚአብሔር ችሎታን ወሰዶ፣ በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ለውጦ እንደ መንፈሳዊ ስጦታ የሚጠቀም ይመስላል። እንዲያውም በመንፈሳዊ ስጦታና

በተፈጥሮአዊ ችሎታ መካከል ያለው ልዩነት ብዙውን ጊዜ የብዙ ሰዎች የምርምር መነሻ ነው። ሁልጊዜም በመንፈሳዊ ስጦታዎችና በተፈጥሮአዊ ችሎታዎች መካከል ግልጽ ልዩነት ለማድረግ የምንችል አይመስለንም፤ ሁለቱም ከላይ ከአርያም - ከእግዚአብሔር ዘንድ የሚመጡ ናቸውና። እንዲሁም ሁልጊዜ በሁለቱ መካከል ግልጽ ልዩነት ማድረግም አስፈላጊ ነው ብዬ አላምንም። ባመዛኙ ግን ከምንነጋገርበት ነጥብ አኳያ፣ በአእምሮዬ ውስጥ ያሉት ስጦታዎች መንፈስ ቅዱስ ለቤተ ክርስቲያን አገልግሎት የሚሰጣቸው መለኮታዊ ነገሮች ናቸው።

በተጨማሪም ስጦታ ለውበት የሚያገለግል ጌታ፣ ወይም ለአፍ ማጣፈሚያ የሚጠቅም ከረሜላ ሳይሆን፣ በሥራ ላይ የሚውል «መሣሪያ» ነው ተብሎም ሊጠራ ይችላል። አንድ አናጢ ወይም የቀዶ-ጥገና ሐኪም ስለሚጠቀምባቸው መሣሪያዎች ልናስብ እንችላለን። እነዚህ «መሣሪያዎች» ለሰዎች የተሰጡት የክርስቶስን አካል ለማገልገል እንዲችሉ ነው።

በዘጸአት 31 ስለ ባስልኤል የተነገረ አንድ ደስ የሚል ምንባብ አለ። «በሥራ ሁሉ ብልሃት በጥበብም በማስተዋልም በእውቀትም የእግዚአብሔር መንፈስ ሞላሁበት፤ የጥበብን ሥራ ያስተውል ዘንድ፣ በወርቅና በብር በናስም ይሠራ ዘንድ፣ ለፈርጥ የሚሆነውን የዕንቁ ድንጋይ ይቀርጽ ዘንድ፣ እንጨቱንም ይጠርብ ዘንድ፣ ሥራውንም ሁሉ ይሠራ ዘንድ» (ቁ. 3-5) ይላል። ሰዎች ያሏቸው ችሎታዎችና የእግዚአብሔር ስጦታዎች እንደሆኑ ከዚህ እንረዳለን።

ይህ በመንፈስ ቅዱስ የተሰጠው የተለየ የባስልኤል ችሎታ፣ የእጅ ሙያ ብልሃት ብቻ ሳይሆን፣ ለጥበቡ [ለሚሠራው ነገር] ሁሉ የሚያስፈልገውን የአእምሮ ጥበብና ማስተዋል የሚያጠቃልል ነበር። ማንኛውም የጥበብ ሙያ ብልሃት መለኮታዊ ስጦታ ነው። «በጎ ስጦታ ሁሉ ፍጹምም በረከት ሁሉ ከላይ ናቸው፣ መለወጥም በርሱ ዘንድ ከሌለ በመዘር የተደረገ ጥላ በእርሱ ዘንድ ከሌለ ከብርሃናት አባት ይወርዳሉ» (ያዕቆብ 1፡17)።

ለሰው ልጅ የጥበብ (አርት) ዘርፎችን ሰጥቷል፤ እነዚህም እግዚአብሔር እንደ ሌሎቹ ሰብዓዊ ችሎታዎች ሁሉ በዔድን ገነት ሰው በእግዚአብሔር ላይ ከማመፁ የተነሣ የተበላሹ ናቸው፤ ዳሩ ግን አሁንም ገና እዚያ አሉ!

የሰጦታዎቹ ዓላማ

ጳውሎስ ስለነዚህ መንፈሳዊ ሰጦታዎች ዓላማ ሲናገር፡ «ቅዱሳን አገልግሎትን ለመሥራትና ለክርስቶስ አካል ሕንጻ ፍጹማን ይሆኑ ዘንድ» (ኤፌ. 4: 12) ይላል። በሌላ አባባል፡ እግዚአብሔር ለያንዳንዳችን የምንፈጽመውን ተግባርና ለዚያም የሚያዘጋጁንን መለኮታዊ ሰጦታዎች ሰጥቶናል። ይህንን ተግባር ሳንፈጽም ብንቀር «በክርስቶስ የፍርድ ወንበር ፊት» ኩነኔ ይጠብቀናል።

እያንዳንዱ አማኝ፡ ሰጦታዎቹን እንዴት በታማኝነት እንደተጠቀመና በሰውና በእግዚአብሔር ፊት የግል ሕይወቱን እንዴት እንደመራ ለመናገር፡ አንድ ቀን በክርስቶስ በፍርድ ወንበር ፊት እንደሚቆም መጽሐፍ ቅዱስ ያስተምረናል። «መልካም ቢሆን ወይም ክፉ እንዳደረገ፡ እያንዳንዱ በሥጋው የተሠራውን በብድራት ይቀበል ዘንድ ሁላችን በክርስቶስ የፍርድ ወንበር ፊት ልንገለጥ ይገባናልና» (2ኛ ቆሮ. 5: 10)። (ይህ ለማያምነው ዓለም የሚሰጥ ፍርድ አይደለም። የማያምኑ በታላቁ የነጭ ዙፋን ፍርድ ፊት ይቆማሉ።) ይህ ለክርስቲያኖች የሚሰጥ የተለየ ፍርድ ነው። ኃጢአቶቻችን በክርስቶስ ኢየሱስ በመስቀል ላይ ተሰርዋል፤ ዳሩ ግን ከደኅንነት በኋላ እያንዳንዱ ሥራ ወደ ፍርድ መምጣት አለበት። ውጤቱም ሽልማት ማግኘት ወይም ማጣት ነው (1ኛ ቆሮ. 3: 11-15)። «እርሱ ራሱ [አማኙ] ግን ይድናል»።

በ1ኛ ቆሮንቶስ 12: 7 ሐዋርያው ጳውሎስ ሰጦታዎቹ «ለጋራ ጥቅም» (አዲሱ ትርጉም) እንደሚሰጡ ይናገራል፤ ስለሆነም በስግብግብነት ልንጠቅመባቸው አይገባም፤ ይልቁንም እርስ በርሳችን ለመረዳዳት ልንጠቀምባቸው እንጂ። ጳውሎስ በፊልጵስዩስ 2: 3÷4፡ «ለወገኔ ይጠቅማል በማለት ወይም በከንቱ ውዳሴ ምክንያት አንድ እንኳ አታድርጉ፤ ነገር ግን እያንዳንዱ ባልንጀራው ከራሱ ይልቅ እንዲሻል በትሕትና ይቁጠር፤ እያንዳንዱ ለራሱ የሚጠቅመውን አይመልከት፤ ለባልንጀራው ደግሞ እንጂ» ይላል።

እንዲሁም እግዚአብሔር ሰጦታዎችን ያዘጋጀው የክርስቶስን አካል «አንድ ለማድረግ» ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ በኤፌሶን 4: 3-7 ሰጦታዎቹን ከመዘርዘሩ አስቀድሞ፡ «በሰላም ማሰሪያ የመንፈስን አንድነት ለመጠበቅ ትጉ። በመጠራታችሁ በአንድ ተስፋ እንደተጠራችሁ አንድ አካልና አንድ መንፈስ አለ፤ አንድ ጌታ አንድ ሃይማኖት አንዲት ጥምቀት ከሁሉም በላይ የሚሆን አንድ አምላክ የሁሉም አባት አለ። ነገር ግን እንደ

ክርስቶስ ስጦታ መጠን ለእያንዳንዳችን ጸጋ [የተለየ ስጦታ] ተሰጠን» ይለናል። ጳውሎስ «አንድ» የምትለውን ቃል በመደጋገም የአንድነትን አስፈላጊነት እንዴት እንዳጠበቀው አስተውል።

በመሆኑም የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች የክርስቶስን አካል አንድ ማድረግ እንጂ፣ መከፋፈል የለባቸውም።

ስጦታህን እንዴት ለይተህ ታውቃለህ?

ብዙ ጊዜ፣ «ምን ዓይነት ስጦታ እንዳለኝ እንዴት ላውቅ እችላለሁ?» የሚል መጠይቅ ይቀርብልኛል። «ስጦታዬን ከሁሉም በሚሻል መልኩ እንዴት ከጥቅም ላይ ለማዋል እችላለሁ?» የሚሉኝም በርካታ ናቸው። በመሆኑም የሚከተለውን አሳብ ለማስተላለፍ እፈልጋለሁ፡-

በመጀመሪያ፣ እግዚአብሔር ቢያንስ አንድ መንፈሳዊ ስጦታ እንደሰጠህና ይህንኑ አውቀህ ለክብሩ እንድትጠቀምበት እንደሚፈልግ ተረዳ። ጳውሎስ ለወጣቱ ጢሞቴዎስ ሲጽፍ፡- «... በአንተ ያለውን የእግዚአብሔርን ስጦታ እንድታነሣሃ አሳስብሃለሁ» ይለዋል (2ኛ ጢሞ. 1:6)። በመንፈስ ቅዱስ ሙላት ውስጥ የመጀመሪያው እርምጃ እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስን እንደሰጠን መረዳት እንደሆነ ሁሉ፣ መንፈሳዊ ስጦታዎቻችንን ለማወቅም የመጀመሪያው እርምጃ የእግዚአብሔርን ስጦታ መረዳት ነው።

ሁለተኛ፣ በኛ በኩል መንፈሳዊ ስጦታዎቻችንን ለማወቅ፣ በጥንቃቄና አጥብቀን በማሰብ መጸለይ እንዳለብን አምናለሁ። እግዚአብሔር መንፈሳዊ ስጦታዎቻችንን ወደ መረዳት እንዲመራን መጸለይ አለብን። እንዲሁም መንፈሳዊ ስጦታዎቻችንን እግዚአብሔርን በሚያስከብር መንገድ ለመጠቀም ፈቃደኞች መሆናችንን ማረጋገጥ አለብን። ለምሳሌ፣ እግዚአብሔር ሌሎችን የማስተማር ስጦታ እንዳለህ ቢያሳይህ፣ ያንን ስጦታ በሰንበት ትምህርት ቤት ለማዋል ትፈቅዳለህ? እግዚአብሔር በነዚህ ስጦታዎች አማካኝነት እንድንፈጽመው የሚፈልገው ሥራ ምን እንደሆነ በመስጋት የእግዚአብሔርን ስጦታዎች ለማወቅ የማንፈልግ ከሆንን፣ ጉዳዩን ፊት ለፊት መጋፈጥና በእግዚአብሔር ፊት መናዘዝ አለብን።

ከዚህ ጋር አብሮ ሦስተኛው እርምጃ፣ መጽሐፍ ቅዱስ ስለመንፈሳዊ ስጦታዎች ምን እንደሚል በትክክል መረዳት ነው። ይህ መጽሐፍ አስተማማኝ መመሪያ እንዲሆን ጸሌቴ ነው፤ ይሁንና መጽሐፍ ቅዱስ ስለ

መንፈሳዊ ስጦታዎች የሚያስተምረውን ነገር በግል አጥንቶ መረዳቱ ተወዳዳሪ የሌለው ነው።

መንፈሳዊ ስጦታዎቻችንን ለመረዳት አራተኛው እርምጃ ራስንና የራስን ችሎታዎች ማወቅ ነው። ከቀድሞ ሕይወትህ ጀምረው የነበሩ፣ አሁንም ቢሆን ወዲያና ወዲህ እያደረጉ የሚመሩህ አንዳንድ ልምዶች ሊኖሩ ይችላሉ። ለማድረግ ደስ የሚሉንና ጥሩ አድርገንም የምናከናውናቸው አንዳንድ ነገሮች ሊኖሩ ይችላሉ። እዚህ ጋ ጥቂት አቋራጭ መንገዶች አሉ። ዝም ብለን ስጦታዎቻችን መገለጽ የጀመርባቸውን ለየት ያሉ መንገዶች እንይ። የተለያዩ ሁኔታዎችንም መሞከሩ መልካም ነው፤ ለምሳሌ በቤተ ክርስቲያን በተለያየ የአገልግሎት ዘርፎች መሞከር ይቻላል። በዚህ ረገድ ሌሎች ሰዎች ሊረዱን ይችላሉ። ለምሳሌ፣ ሰዎችን በጽሞና የማድመጥና የመምከር ችሎታ እንዳለን ላናውቅ እንችላለን፤ ዳሩ ግን የጊዜ ግሥጋሜ በጨመረ ቁጥር ሰዎች ወደኛ ሲመጡና የግል ችግሮቻቸውን ሲያካፍሉን እንመለከታለን። እንዲሁም ደግሞ ከዚሁ ጋር ተያይዞ ሌሎች ክርስቲያኖች የተወሰነ ስጦታ እንዳለን ሊነግሩን ይችላሉ።

መንፈሳዊ ስጦታዎቻችንን የማወቁ ነገር ረዥም ጊዜ የሚወስድ ሊሆን ይችላል፤ እንደዚሁም ዓመታት ባለፉ ቁጥር ስጦታዎች ሊመጡልንና አዳዲስ አጋጣሚዎችና ክፍት በሮች ሊያጋጥሙን ይችላሉ። ይሁንና በዚህ ጉዳይ ተስፋ ልንቆርጥ አይገባም። እግዚአብሔር ሊጠቀምብን ይፈልጋል፤ እኛም ስጦታዎቻችንን ካላወቅንና ለርሱም አሳልፈን ካልሰጠን፣ በሙላት ሊጠቀምብን አይችልም። በመሠረቱ፣ በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ ክርስቲያን ባለማቋረጥ ሕይወቱን ለክርስቶስ ጌትነት የሚያስረክብ ከሆነ በመጠኑ ቀለል ባለ ደረጃ ስጦታዎቹን እንደሚለይ አምናለሁ። ይህ ሰው እግዚአብሔር በሕይወቱ እንዲመራው ይፈልጋል፤ እግዚአብሔርም መንፈስ ቅዱስ በርሱ ላይ ያኖራቸውን ስጦታዎች በማሳየት ሊባርከው የሚሻው እንዲህ ዓይነቱን ሰው ነው።

እግዚአብሔር የሰጠህ የሚመስልህን ስጦታ ራስህን ዝቅ አድርገህ በምስጋና ተቀብለና በተቻለ መጠን በሙላት ተጠቀም። ራሳችንን እንዲሁ እንዳለን በመቀበል፣ ያሉንን ስጦታዎች ልንጠቀም ይገባል። ስጦታዎቻችን ችግሮችና አደጋዎች በአፈጠጡበት በታዋቂ ስፍራ እንድናገለግል ሊጠሩን ይችላሉ፤ እንዲሁም ደግሞ በሆነ ዝቅተኛ ስፍራ እንድናገለግልም ተጠርተን ይሆናል። በዚህ ጉዳይ ላይ ደብዳቤ ሐዋርያት የሰጡት አስተያየት ደስ ይለኛል፡-«እግዚአብሔር በቤተ ክርስቲያን

ውስጥ የወንጌልን አገልግሎት ለመፈጸም ተራውን ምእመን እያለፈ በመንፈሳዊ ሕይወታቸው የላቁትን አልጠራም። ይልቁንም፡ (ለያንዳንዱ መንፈስ ቅዱስን መግለጥ የሚሰጠው ለጋራ ጥቅም ነው) »¹ (1ኛ ቆሮ. 12:7) [አዲሱ ትርጉም]።

በነገራችን ላይ፡ ይህ የሽማግሌ ወይም የጳጳስ ወይም የዲያቆንን አገልግሎት የሚያፋልስ አይደለም። ይህ ማለት ተራው አባልም ሆነ ሽማግሌዎችና ዲያቆናት፡ በጉባኤው ውስጥ የሚያበረክቱት ድርሻና የሚወጡዋቸው ኃላፊነቶች አሉ ማለት ነው።

እስካሁን የተባባልነው ሁሉ ጳውሎስ የሚዘረዝራቸውን እያንዳንዳቸውን ስጦታዎች እያነሱ ለመወያየት መሠረት ይጥልልናል። ሐዋርያው ጳውሎስ የዘረዘራቸውን የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ስንመለከት፡ ስጦታዎቹ ከሚመሳሰሉአቸው ጋር በትክክለኛ ቅደም ተከተልና በቡድን አልተቀመጡም፤ እኔም የሚያረካኝን አቀማመጥ አላገኘሁም። በመሆኑም በቀሪው የዚህ ምዕራፍ ገለጻችን በኤፌሶን 4:11 ላይ የተጠቀሱትን አምስት ስጦታዎች (ሐዋርያ፡ ነቢይ፡ ወንጌላዊ፡ መጋቢና አስተማሪ) ብቻ እንመለከታለን። ከነዚህ ውስጥ አንዳዶቹ በ1ኛ ቆሮንቶስ 12:28 ላይ ተጠቅሰዋል። በሌላ ምዕራፍ ውስጥ በ1ኛ ቆሮንቶስ ምዕራፍ 12 እና በሮሜ 12 ውስጥ የተዘረዘሩትን ሌሎች ስጦታዎች እንመለከታለን። ቀሪው ምዕራፍ የምልክት ስጦታዎችን ያቀርብልናል።

ሐዋርያ

ለዚህ ስጦታ የተሰጠው የግሪክ ቃል ትርጉም «ለአንድ ተልዕኮ የተላከ ሰው» የሚል ነው። ጆን አር. ደብልዩ እስቶት የሚከተለውን አሳብ ያስቀምጣሉ፡- (ሐዋርያ) የሚለው ቃል ምናልባት በአዲስ ኪዳን ውስጥ በሦስት መልኮች ሳያገለግል አይቀርም ... [በመጀመሪያ] ሁላችንም በክርስቶስ ወደ ዓለም ስለተላከን፡ በአጠቃላይ መልኩ የቤተ ክርስቲያን የሐዋርያነት ተልዕኮ ተካፋዮች እንሆናለን (ዮሐ. 17:18፤ 20:21)፤ ሰፋ አድርገን ስንመለከት ሁላችንም (ሐዋርያት) ነን ... [ሁለተኛ] ቃሉ ከአንዱ ቤተ ክርስቲያን ወደ ሌላው ተልከው ለተወሰነ ጉዞ የሚሄዱትን (የቤተ ክርስቲያን ሐዋርያት) (2ኛ ቆሮ. 8:23፤ ፊል. 2:25) ለመግለጽ፡ ቢያንስ ሁለት ጊዜ ተጠቅሰዋል። በዚህ መልኩ ቃሉ ወንጌላውያንና ለተለየ ተልዕኮ የሚላኩትን ክርስቲያኖች ለማመልከት ሊያገለግል ይችላል ... [ሦስተኛ] ክብደት የተሰጠው የሐዋርያነት ስጦታ፡

ጳውሎስን ጨምሮ (ለምሳሌ ገላ. 1:1)፥ (የክርስቶስ ደቀ መዛሙርት) እንዲሆኑ አሥራ ሁለት የተለዩ ሰዎች (ሉቃስ 6:12፥ 13) የሚገኙበትን ቡድን ማመልከት አለበት ... በታሪክ የተገለጠው ኢየሱስን፥ በተለይም ደግሞ ከሞት የተነሣውን ጌታ በዓይናቸው አይተው በመመስከራቸው የተለዩ ነበሩ። ... በመሆኑም ከላይ በተገለጸው ቀዳሚ አስተሳሰብ መሠረት እነዚህ 12ቱ ተወዳዳሪ የላቸውም። ጉዳዩን በጥልቅ ስንመለከተው፥ የዛሬ (ወንጌላዊያን) በሁለተኛ ደረጃነት የ(ሐዋርያነትን) አገልግሎት እያገለገሉ መሆናቸው የማይታበል ነው።»²

ይከተረ መሪል ሲ. ተኔ ደግሞ የዛሬው ዘመን ወንጌላዊት ቤተ ክርስቲያን መሥራች ከሆነ፥ በሁለተኛ ደረጃ ትርጉሙ ይህ ስጦታ ሊኖረው እንደሚችል ተናግረዋል። እንዲህም ከሆነ (1) ከመልእክት ጋር መላክ አለበት፤ (2) ቤተ ክርስቲያን ለመመሥረት ኃላፊነት መሸከምና (3) ደንቦችን በማውጣትና በመደንገግ ተግባሩን በሥልጣን መወጣት አለበት። በካረቢያን አገር ከአንዱ ማኅበረሰብ ወደ ሌላው እየሄደ አብያተ ክርስቲያናትን በመመሥረት ዘመኑን ያሳለፈ አንድ ወዳጅ አለኝ። በሕይወት ዘመኑ ከጎምሳ የሚበልጡ አብያተ ክርስቲያናትን መሥርቶአል። የቤተ ክርስቲያኒቱ ምእመናን በባዶ መጋዘን ውስጥ ወይም በመኖሪያ ቤት ውስጥ የሚሰበሰቡ ቢሆኑም እንኳ ዛሬም የዚያን የወዳጅን ተግባር የሚያከናውኑ በመቶዎችና ምናልባትም በሺዎች የሚቆጠሩ ወንዶችና ሴቶች የእግዚአብሔር አገልጋዮች በዓለም ዙሪያ እንዳሉ አምናለሁ።

ነቢይ

«ነቢይ» የሚለው ቃል «በአደባባይ የሚናገር፥ የሚያብራራ» የሚል ትርጉም ካለው የግሪክ ቃል የመጣ ነው። በሐዋርያት ዘመን የትንቢት ስጦታ ሁለት ክፍሎች ነበሩት። አንደኛው በነቢዩ አማካኝነት ቃሉን ከእግዚአብሔር ዘንድ ወደ ሰዎች የማስተላለፉን ነገር ያመለክታል። ይኸኛው መለኮታዊ ስጦታ ነበር። እንደዚሁም እውነተኛውና ሐሰተኛው ነቢይ የትኛው እንደሆነ ለማወቅ፥ መንፈስ ቅዱስ ለሌሎች አማኞች «መናፍስትን የመለየት» ስጦታ ሰጣቸው። ከብሉይም ሆነ አዲስ ኪዳን እንደምንመለከተው፥ ነቢይ በመገለጥ ስለሚናገር ሐሰተኛ ነቢያትም ሊኖሩ እንደሚችሉ ያረጋግጣል። የአዲስ ኪዳን ክርስቲያኖች ትንቢትን እንዳይንቁና ሁሉንም ነገር እንዲመረምሩ ተነግሮአቸዋል።

በ1ኛ ቆሮንቶስ 14:3 መሠረት፥ ሁለተኛው የነቢያት የአገልግሎት ክፍል በጉባኤ ውስጥ የሚገኙትን አማኞች (ማኅበረ-ምእመናን) ማነጽ፥

ማስተማር፥ ማበረታታትና መገሰጽ ነው። ብዙውን ጊዜ ከቦታ ወደ ቦታ የሚዘዋወር ነቢይ በአጥቢያው ለሚገኘው አገልጋይ ቅድሚያ ይሰጣል፤ ዳሩ ግን የጊዜ ርዝመት እየጨመረ በሄደ ቁጥር፥ የሚያገለግሏቸውን ምእመናን ለማግኘት የእግዚአብሔርን ቃል የሚሰብኩ፥ የአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን አገልጋዮች የትንቢትን ስጦታ መለማመድ ጀመሩ።

የትንቢት ስጦታ፥ በመጀመሪያው ምእት - ዓመት ክርስትና በነበረበት የትንቢያ መልኩ አሁን በአገልግሎት ላይ ሲውል አይታይም።

ክርስቲያኖች ወደፊት ስለሚፈጸሙት ድርጊቶች መገለጥ አግኝቻለሁ ብለው የሚያምኑባቸው መጠነኛ ገጠመኞች መኖራቸውን አውቃለሁ። በግሪን ላንድ ካገለገሉ የመጀመሪያ ወንጌላውያን አንዱ የሆነው ሐንስ እገዴ (1686-1758)፥ ችጋር በተቃረበ ጊዜ ምግብ የያዘ መርከብ እንደሚመጣ እንደተነበየ ይነገራል። በእርግጥም እርሱ እንዳለው ተፈጸመ። ይሁንና እንደዚህ ዓይነት ገጠመኞች ተደጋግመው የሚፈጸሙ ሳይሆኑ፥ አልፎ አልፎ ብቻ የሚሆኑ ናቸው። ምንም እንኳ እነዚህ ነገሮች እንደ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ትንቢት በአማኞች ላይ የሚፈጸሙ ባይሆኑም፥ ለልዑሉ አምላካችን ያዳግታሉ ለማለት አልደፍርም። እንዲሁም፥ የትንቢት አገልግሎት ዛሬ ከመጀመሪያውና ከተለመደው የሚለይ ይመስለኛል። ይኸውም የእግዚአብሔርን ቃል ተረድቶ ከመግለጹ ሁኔታ ጋር የተያያዘ ነው።

ከእንግዲህ እግዚአብሔር እውነቱን በቀጥታ አይገልጽም፤ አሁን ለመጽሐፍ ቅዱስ የመደምደሚያ አሳብ ተገኝቶለታል [ሙሉ ነው]። የቅዱሳት መጻሕፍት ቀኖና አብቅቷል፤ አልቋል። የትንቢት ስጦታ «በቀጥተኛ መገለጽ ሳይሆን ተጽፎ ካበቃውና እንከን ከማይገኝበት የእግዚአብሔር ቃል በማጥናት የተገኙትን እውነቶች ለእግዚአብሔር ሕዝብ በማቅረብ»³ ከአገልግሎት ላይ መዋል እንዳለበት እረዳለሁ።

ለትንቢት አገልግሎት የተጠሩ ሰዎች የእግዚአብሔርን ቃል እንዲረዱ አእምሮአቸውን ማብራቱና የትንቢት ስጦታ የሌላቸው ሰዎች ሊገነዘቡት በማይችሉበት ጥልቀት ተረድተው ከተግባር ላይ እንዲያውሉት ማድረጉ የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ነው። ይህ በቅርብ ጊዜ የተገለጸ አዲስ እውነት ሊመስል ይችላል፤ ዳሩ ግን መጽሐፍ ቅዱሳዊ ለመሆን በእግዚአብሔር ቃል ላይ መመሥረት አለበት። በመሠረታዊ የእምነት ትምህርት (ዶክትሬት) እና በምሪት መካከል ልዩነት አለ። በመሠረታዊ የእምነት (ዶክትሬት) ትምህርት ውስጥ ምንም አዲስ ነገር የለም፤ ዳሩ ግን

እግዚአብሔር አዳዲስ ምሪቶችን ይሰጣል፤ ብዙ ጊዜ ትንቢቶች ናቸው ብለን በሰሕተት የምንናገራቸውም እነዚህ ምሪቶች ናቸው።

ትንቢት በልሳን ከመናገር ጋር ሲያያዝ ደግሞ ሌላ የአስተሳሰብ አቅጣጫ ይከሰታል። ከአንዳንድ ወንድሞቼ ልምድ እንደተረዳሁት፡ በጉባኤ ውስጥ ግለሰቦች በልሳን ይናገሩና ይኸው ስጦታ ያለው ሰው ይተረጉመዋል። ይህ አዲስ መገለጽ ሳይሆን፡ መንፈስ ቅዱስ ከተጻፈው የእግዚአብሔር ቃል ጋር በቀጥታ በሚዛመድ መልኩ የሚያቀርበው ነው። በሚል እምነት ከሆነ ከላይ የተገለጸውን በልሳን የመናገር ስጦታ ለመቀበል ፈቃደኛ ነኝ። የትንቢት ስጦታ፡ ምናልባትም ከመጋቢነት ወይም ወንጌላዊነት የበለጠ ትኩረት ሊሰጠው ይገባል። በግልጽ እንደሚታወቀው የአዲስ ኪዳን ነቢያት አስተምረዋል፤ ገሥጸዋል፤ ስለፍርድም አስጠንቅቀዋል።

ከጥቂት ጊዜ በፊት አዲስ ትንቢት ነው ተብሎ የተነገረውን የአንድ የካሪዝማቲክ መሪ የካሴት ክር ንግግር ሰምቼ ነበር። ካሴቱን ስሰማ፡ የተናገራቸው ነገሮች ሙሉ ለሙሉ ማለት ይቻላል በመጽሐፍ ቅዱስ ቃል የተመሠረቱ ነበሩ። አዲስ የሆነው መረዳት ብቻ እንጂ ሌላ አልነበረም። የመጽሐፍ ቅዱስን እውነት ከኛዋ ኑሮ ጋር በማዛመድ፡ በአዲስና አስደናቂ ሁኔታ ገለጸ።

እነዚህ ሁሉ ነገሮች በራሴ ስብከት ውስጥ ተፈጽመዋል። እንዲሁም ነቢያት፡ ወንጌላውያን፡ አስተማሪዎችና መጋቢዎች ናቸው ብዬ ያሰብኳቸውም አንዳንድ ወንጌላውያን አጋጥመውኛል። እነዚህ ሁሉ ስጦታዎች ነበሩዋቸውና ስጦታዎቹ ተደራረቡ። የብሉይ ኪዳን ነቢያት ወደፊት የሚፈጸመውን ነገር፡ በተለይም በሕዝቦችና በከተሞች ላይ ከሚወርደው ፍርድ ወይም ከመሢሔ መምጣት ጋር በተያያዘ መልኩ ተንብየዋል። የአዲስ ኪዳን ነቢያት በይበልጥ የወንጌላውያንን የሚመስሉ አገልግሎቶች ነበሩዋቸው። የእግዚአብሔርን ቃል በመናገር፡ ሰዎች ከኃጢአታቸው ንስሐ እንዲገቡ ጥሪ ያደርጉላቸው ነበር። ሰዎችን ስለ ኃጢአታቸው ይወቅሷቸው ነበር። ሐዋርያው ጳውሎስ የሚበዛውን የ1ኛ ቆሮንቶስ 14 ክፍል ስለትንቢት አስተምሮበታል። የቆሮንቶስ ሰዎች በምልክት ስጦታዎች በጣም ተወስደው ስለነበር፡ ጳውሎስ የትንቢትን አስፈላጊነት ሊያሳያቸው ወደደ።

ዳሩ ግን እዚህ ላይ አንድ የማስጠንቀቂያ ቃል አስፈላጊ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ፡ ብዙ ሐሰተኛ አስተማሪዎች ስለሚመጡ የመመርመርን ስጦታ እንድናከናውን በግልጽ ያስተምረናል። እንደ እውነቱ ከሆነ፡

በኢየሱስም ሆነ በሐዋርያት መልእክቶች ውስጥ ሐሰተኛ አስተማሪዎች፤ በተለይም ወደ መጨረሻው ዘመን እየተቃረብን ስንመጣ፤ እንደሚበዙ የሚያሳዩ ተከታታይ ማስጠንቀቂያዎች አሉ። ከነርሱም ብዙዎቹ የበግ ለምድ ለብሰው የሚመጡ ተኩላዎች ናቸው። ብዙውን ጊዜ የእግዚአብሔርን ምርጥ ሕዝቦች እንኳ ሊያታልሉ ስለሚችሉ፤ ክርስቲያኖች እውነተኞቹና ሐሰተኞቹ ነቢያት የትኞቹ እንደሆኑ ለመለየት የሚችሉ አገልጋዮች ያስፈልጓቸዋል። ጳውሎስ የቆሮንቶስ ሰዎች ማንኛውንም ሰው እንደ እውነተኛ የክርስቶስ ነቢይ ይቀበሉ ስለ ነበር፤ ሁኔታቸው አሳስቦት ነበር። «የሚመጣውም ያልሰበክነውን ሌላ ኢየሱስ ቢሰብክ፤ ወይም ያላገኛችሁትን ልዩ መንፈስ ወይም ያልተቀበላችሁትን ልዩ ወንጌል ብታገኙ፤ በመልካም ትታገሡታላችሁ ... እንደ እነዚህ ያሉ ሰዎች የክርስቶስ ሐዋርያት እንዲመስሉ ራሳቸውን እየለወጡ ውሸተኞች ሐዋርያትና ተንኮለኞች ሠራተኞች ናቸውና» (2ኛ ቆሮ. 11:4፥ 13)።

እያንዳንዱ ክርስቲያን ሊመረምርና እውነትን ከሐሰት ሊለይ የሚችልበት መንገድም አለ። ይህም እያንዳንዱ ክርስቲያን በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ ሥሩን መስደድና መጽሐፍ ቅዱስ የሚያስተምረውን እውነት ማወቅ ሲችል ነው። ይሁንና መጽሐፍ ቅዱስ አንዳንድ ክርስቲያኖች በተለየ መንገድ መናፍስትን የመለየት ስጦታ እንዳላቸውም ያመለክታል።

ወደ ፊት ስለሚሆነው ነገር እንተነበያለን የሚሉ ሰዎች ጉዳይስ እንዴት ነው? በቅዱሳት መጻሕፍት ውስጥ የእውነተኛ ነቢይ (ትንቢት ተናጋሪ) መፈተኛ፤ ትንቢቱ መቶ በመቶ ዝንፍ ሳይል መፈጸም አለበት የሚል ነበር። ግማሽ ወይም 50 እጅ አይደለም፤ 75 እጅም አይደለም፤ እንዲያውም 99 እጅም እውነት ቢሆን በቂ አይደለም፤ መቶ በመቶ ትክክል መሆን አለበት።

ወንጌላዊ

«ወንጌላዊ» የሚለው ቃል የመጣው «መልካሙን ዜና የሚናገር» የሚል ትርጉም ካለው የግሪክ ቃል ነው።

ለይተን ፎርድ «የምሥራቹ ቃል ለሌሎች እንድናካፍለው ነው» በሚለው ግሩም መጽሐፋቸው ውስጥ፤ ለአንዳንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ተማሪዎች አስገራሚ የሚሆኑ ነገሮች ይገልጻሉ። «ወንጌላዊ» ተብሎ የተተረጎመው ቃል በአዲስ ኪዳን ውስጥ ሦስት ጊዜ ብቻ ተጽፎ ይገኛል፡- (1) ሉቃስ ፊልጶስን ወንጌላዊ ብሎ ጠርቶታል (የሐዋ. 21:8)፤ (2) ጳውሎስ እግዚአብሔር ወንጌላውያንን «ወንጌልን

ሰባኪያን» ለአብያተ ክርስቲያናት እንደሰጠ ተናግሮአል (ኤፌ. 4:11)፤ (3) እንዲሁም ጢሞቴዎስን «የወንጌል ሰባኪነትን ሥራ አድርግ» (2ኛ ጢሞ. 4:5) በማለት አደፋፍሮታል። በመሆኑም የወንጌል አገልግሎት ስጦታ ወንጌሉን በማሰራጨት የተለየ ችሎታ ማግኘት ማለት ነው።

የወንጌላዊው መልእክት ሙሉ ለሙሉ የግድ በወንጌሉ «ይዘት» አካባቢ መልሕቁን ይጥላል ለማለት ይቻላል። አብዛኛው ወንጌላዊው «መልካሙን የምሥራች» የሚያበሥር «መልእክተኛ» ነው። ወንጌላዊው በሚሰብክበት ጊዜ በያጋጣሚው የመጋቢውን የማስተማር ሥራ ሊሻማ ቢችልም፤ ዳሩ ግን ቀዳሚ መልእክቱ የሚያተኩረው በክርስቶስ ሞት፤ ቀብር፤ ትንሣኤና ዳግም ምጽአት፤ እንዲሁም በየስፍራው የሚገኙ ሰዎች ሁሉ ንስሐ ገብተው በርሱ ማመን እንደሚያስፈልጋቸው በማመልከቱ ላይ ነው።

ወንጌላዊ እግዚአብሔር በክርስቶስ ሆኖ ዓለሙን ከራሱ ጋር ያስታረቀበትን መልካም የምሥራች በተለየ ሁኔታ የሚናገር አገልጋይ ነው። በታሪክ ውስጥ ሁሉ አንዳንድ የእምነት ክፍሎች የመጋቢን ወይም የአስተማሪን ያህል የወንጌላዊነትን ስጦታ በግልጽ ባለመረዳታቸው፤ ቤተ ክርስቲያን ብዙ በረከቶችን አጥታለች። እንዲያውም አንዳንድ ጊዜ ወንጌላውያን በአብያተ ክርስቲያናት ገሸሽ ይደረጉና ተቃውሞም ይደርስባቸው ነበር። በዚህ ተልዕኮው በራሱ ቤተ ክርስቲያን የተገለለውን ጆን ዌስሊን መጥቀስ ይቻላል። ይህም ሆኖ በሁሉም ትውልዶች ውስጥ ለማለት ይቻላል እግዚአብሔር ብዙውን ጊዜ ጥሪያቸውን ከተደራጀችው ቤተ ክርስቲያን ውጭ የሚፈጽሙትን ወንጌላውያን ያስነሣ ነበር።

የወንጌላውያን ጉዳይ የሚጋነነው ሐሰተኛ ወንጌላውያን በኤልመር ጌንትሪ ምስል በዓለም ሁሉ በመቶ የሚቆጠሩትን የእውነተኛ ወንጌላውያንን ስም ስላጉደፉ ነው፤ ዳሩ ግን ሐሰተኞች ሆነው ስለሚገኙ መጋቢዎች፤ ወይም አስተማሪዎች በተመሳሳይ ሁኔታ ሊነገር ይችላል። የታወቀ መጋቢ፤ አስተማሪ፤ ወይም ወንጌላዊ ብዙውን ጊዜ በስይጣን ልዩ ዒላማ ውስጥ ይገባል። አገልግሎቱ ይበልጥ እየጉላ ሲመጣ፤ ይበልጥ በዒላማ ውስጥ ይገባል። በስጦታዎቻቸው የታወቁትን ሰዎች የእግዚአብሔር ሕዝቦች በጸሎት ማገዝ የሚኖርባቸውም ለዚህ ነው።

እውነተኛ ወንጌል ለአእምሮ ይናገርና ስሜትን ሊቀስቅስ ወይም ላይቀስቅስ ይችላል፤ ዋና ዓላማው አድማጮች እንዲወስኑ መርዳት ነው። አንዳንድ ጊዜ የማስተማርና በወንጌል የማገልገል ስጦታዎች ለአንድ ሰው ይሰጣሉ። ከማውቃቸው የተሳካላቸው ወንጌላውያን ጥቂቶቹ

የእግዚአብሔርን ቃል በመጠቀም የሰዎችን አእምሮ ካዘጋጁ በኋላ፥ መልእክት የሚያስተላልፉ አስተማሪዎችም ነበሩ። ወንጌላዊ አይደለሁም የሚሉ በርካታ አስተማሪዎችና ተንታኝ (በጥልቀት የሚያብራሩ) ሰባኪዎችንም አውቃለሁ። በመሠረቱ እነዚህ ሰዎች የወንጌላዊነት ስጦታም ነበራቸው! ለምሳሌ፥ አሁን በሕይወት የሌሉት ዶክተር ዶናልድ ግሬይ ባርንሐውዝ መጋቢም አስተማሪም ነበሩ፤ በአገልግሎታቸው ክርስቶስን የተቀበሉ ብዙ ሰዎች አጋጥመውኛል።

የሚያሳዝነው ግን አንዳንድ ወንጌላውያን የሚታይ ውጤት እንዴት እንደሚያገኙ በማሰብና በማቀድ ብዙ ጊዜ ማጥፋታቸው ነው። ይህ ለውድቀት የሚደረግ ቀላል ወጥመድ ነው። በመሠረቱ ወንጌላውያን ውጤቶችን ለማየት መጓጓታቸው ተገቢ ነው፤ ይሁንና እነዚህ ውጤቶች ከመቅጽበት እንደሚታዩ ስጦታው ራሱ ዋስትና አይደለም።

በቀደምትነት ወደ ቻይና የተጓዙት ሚሲዮናዊ ክቡር ጄምስ አር. ግሬይም ምንም ውጤት ሳያዩ ወንጌሉን ለሦስት ዓመታት ሰብከዋል። በዚህ ጉዳይ ተስፋ ቆርጠው እንደሆነ ሲጠየቁ፥ «የለም፥ ውጊያው የእግዚአብሔር ስለሆነ እርሱ ድልን ይሰጠናል» ብለው ነበር የመለሱት።

በየትኛውም ስፍራ ቅዱሳት መጻሕፍት ውጤቶችን እንድናሳድድ አይነግሩንም፤ ውጤቶቹ ስላነሱ ወንጌላውያን የሚገሠጹበትን ክፍልም አናገኝም። ወንጌሉ በሚሰበክበት ስፍራ ሁሉ ወንዶችና ሴቶች ውሳኔዎችን ያደርጋሉ፤ በይፋም ይሁን ለራሳቸው በጓዳቸው አንዳንዶች እሺ ይላሉ፤ ሌሎች እምቢ ይላሉ፤ በማሰላሰል ረዥም ጊዜ የሚወሰዱም አልታጡም። ወንጌል ተሰብኮ የሆነ ውሳኔ ያላስከተለበት አጋጣሚ ተሰምቶ አይታወቅም።

ኖኅ የጽድቅ ሰባኪ እንደ ነበር መዘንጋት የለብንም። ከ120 ዓመታት የወንጌላዊነትና የነቢይነት አገልግሎት በኋላ፥ የቤተሰቡ አባላት ብቻ አምነው ወደ መርከቡ ገቡ (ዕብ. 11:7)። በሌላ በኩል፥ አንዳንድ በግልጽ የወንጌላዊነት ስጦታ ያላቸው ሰዎች በአላዋቂነት፥ በስሜታዊነት በአትራፊነት (ገንዘብ) ላለመወቀስ ወይም ስለቆጠራ ዘገባ በጣም በመስጋት፥ ስጦታቸውን ገሸሽ አድርገዋል። እነዚህ ሰዎች ሰውዬው የወንጌልን አገልግሎት እንዳያከናውን ስይጣን የሚጠቀምባቸው ሰውር ዘዴዎች ናቸው።

ለምሳሌ፥ በራሴ አገልግሎት ውስጥ (ከትችት የተነሣ) የሚድኑትን ነፍሳት ቁጥር በመረጃነት ከመያዝ ያቋረጥሁበት ጊዜ እንደነበረ

አስታውሳለሁ። ይህን ባደረግንበት ሰዎች መገናኛ ብዙሃን የሚሆነውን ሁሉ አጋንነው እንደሚያቀርቡና ብዙውን ጊዜ የተሳሳተ ቃል እንደሚጠቀሙ ደረሰንበት። ለምሳሌ፡ እኛ በአንዲት ከተማ እያለን በዕለቱ የከተማዋ ዋና ጋዜጣ «በቢሊ ግሪሃም የወንጌል ስብሰባ ላይ 1000 ሰዎች ክርስቶስን ተቀብለው ዳኑ» ብሎ ዘግቦ ነበር። በዚህ ርእስ ውስጥ ሁለት ስሕተቶች ነበሩ። በመጀመሪያ፡ መዳን አለመዳናቸውን የሚያውቀው እግዚአብሔር ብቻ ነው፤ «አቤቱታ አቅራቢዎች» እንጂ «ወሳኞች» ብለን የማንጠራቸውም ለዚህ ነው። ሁለተኛ፡ ቁጥራቸው ከ500 ያነሰ እንጂ 1000 አልነበረም፤ (ወደፊት ወደ መድረኩ ከመጡት ከግማሽ በላይ የሠለጠኑ አማካሪዎች ነበሩ)። በመሆኑም ትክክለኛውን መረጃ ለመስጠት እንደገና ማረሚያውን መላክ ነበረብን።

የወንጌል አገልግሎት ለወንጌላውያን ብቻ የተወሰነ አይደለም፤ ማለትም ሙሉ ሕይወታቸውን በዚሁ ጥሪ ላይ ለሚያውሉ ሰዎች ብቻ የተሰጠ ሥራ አይደለም። የወንጌል አገልግሎት ለበርካታ ተራ ሰዎችም ይሰጣል። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ወንጌላዊ ተብሎ የተጠራው ብቸኛ ሰው ፊልጶስ ሲሆን፡ እርሱም ዲያቆን ነበር። በአንዳንድ በኩል ለወንጌል አገልግሎት ሥራ ያልተጠራ ክርስቲያን ሁሉ የወንጌላዊውን ሥራ እንዲሠራ ተጠርቷል።

ሰዎች ብዙውን ጊዜ የወንጌል ስርጭት ዘዴዎችን በትክክል አይረዱም። አንድ ሰው በመቶ የሚቆጠሩ የተለያዩ ዘዴዎችን ሊጠቀም ይችላል፤ ቁም ነገሩ ከመልእክቱ ላይ ነው። ቢሆንም ወንጌላውያን ሊያደርጓቸው የማይችሉዋቸውን ነገሮች እስኪ እንመልከት። ስለ ኃጢአት፡ ስለ ጽድቅ፡ ወይም ስለ ፍርድ ሊወቅሱ አይችሉም፤ ያ የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ነው። ማንንም ሊለውጡ አይችሉም፤ ይህም ሌላው የመንፈስ ቅዱስ ድርሻ ነው። ወንጌላዊው በርግጥ ሰዎች ክርስቶስን እንዲቀበሉ ሊጠራና ሊመክራቸው ይችላል። ይሁን እንጂ አጥጋቢ ሥራ የሚሠራው መንፈስ ቅዱስ ባልዳኑ ሰዎች አእምሮ፡ ልብና ፈቃድ ውስጥ ሲሠራ ነው። በመሆኑም የምንችለውን ልናከናውንና ለማንችለው ደግሞ በእግዚአብሔር ላይ ልንታመን ይገባል።

ሌላም አለ። ወንጌላዊው ለጌታ ክብር እውነተኛ ውጤት ያለው አገልግሎት ለመስጠት ከፈለገ፡ መልእክቱ በመንፈስ ቅዱስ በተሞላና መንፈሳዊ ፍሬ በሚታይበት ሕይወት መከናወን አለበት። ኢየሱስ፡- «በኋላዬ ኑና ሰዎችን አጥማጀች እንድትሆኑ አደርጋችኋለሁ» (ማር. 1፡17) በማለት ቃል ስለገባልን፡ እርሱ በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት

ኃይልን ይሰጠናል። ስለሆነም ክርስቲያኖች ሁሉ ሙሉ ጊዜያቸውን በመስጠትም ይሁን፣ ባለመስጠት፣ ባላቸው ጊዜ የወንጌልን ሥራ እንዲያከናውኑ ላደፋፍር እወዳለሁ። ከዚህም የተለየ አማራጭ ያላቸው አይመስለኝም። ይህ ከጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የተሰጠና የመጽሐፍ ቅዱስ አጠቃላይ ትእዛዝ ነው። «እንግዲህ ሂዱና አሕዛብን ሁሉ በአብ በወልድና በመንፈስ ቅዱስ ስም እያጠመቃችኋቸው ያዘዝኋችሁንም ሁሉ እንዲጠብቁ እያስተማራችኋቸው ደቀ መዛሙርት አድርጓቸው፤ እነሆም እኔ እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ ሁልጊዜ ከናንተ ጋር ነኝ» (ማቴ. 28:19-20)።

መጋቢ

መጽሐፍ ቅዱስ ይህን ቃል እምብዛም አይጠቀምም። በብሉይ ኪዳን ውስጥ አንዳንድ ጊዜ ለእረኛ የተሰጠውን የዕብራይስጥ ቃል በመተካት ያገለግላል። አዲስ ኪዳን ዋና አሳቡ «እረኛ» ሆኖ ሳለ አንድ ጊዜ ብቻ መጋቢ የሚለውን ቃል ተጠቅሟል [(ኤፌ. 4:11) በአማርኛ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥም እረኛ ተብሎ ተተርጉሞአል]። በዚህ ስፍራ የተጠቀሰው ብሉይ ኪዳን ለእረኛ ከሚጠቀመው የዕብራይስጥ ቃል ጋር በጣም በተቀራረበ ትርጉም ነው። አስተማሪ ለሚለው ቃል ደግሞ በጣም የተቀራረበ ነው። ከዚህ የግሪክ ቃል ሥር የሆኑ በሌሎች ሁለት ስፍራዎችም ይገኛሉ።

በብዙ ክርስቲያኖች ዘንድ መጋቢ የሚለው ቃል ለቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ለተሾመ አገልጋይ እጅግ ከሚመረጡ ማዕረጎች አንዱ ነው። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ራሱን «እረኛ» ብሎ ከተጠቀመበት ቃል ጋር አብሮ የሚያገለግል ቃል ነው። በመሆኑም በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት ወደ መጋቢነት አገልግሎት የተጠሩ ሰዎች ሁሉ ከበጎቹ እረኛ ሥር ናቸው ግልት ነው።

ኢየሱስ ክርስቶስ በዮሐንስ 10:11 «መልካም እረኛ» ሲባል በዕብራውያን 13:20 አዲስ ትርጉም ደግሞ «የበጎች ታላቅ እረኛ» ተብሎአል። ጴጥሮስም አንድ ቀን ስለሚገለጠው «የእረኞች አለቃ» ይናገራል (1ኛ ጵጥ. 5:4)። ኢየሱስ የእረኞች አለቃ ከሆነ ክርስቲያኖች የሚያገለግሉ እረኞች መኖር አለባቸው፤ እንዲሁም፣ የመምከር፣ የመምራት፣ የማስጠንቀቅና መንጋውን የመጠበቅ ስጦታዎች ያሏቸው በጉባኤው ያልተመረጡ ቅዱሳን ናቸው። በራሴ የሕይወት ዘመን

ውስጥ እንኳ ጥቂት ሰዎች ለአገልግሎቱ ሳይመረጡ መንፈሳዊ እረኞች መስለው ለመታየት ሲጥሩ ተመልክቻለሁ።

በመሠረቱ በርካታ ወጣት አማካሪዎች፣ የሰንበት ትምህርት አስተማሪዎች፣ የቤት-ለቤት የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት መሪዎችና አጽናኝ ቡድኖች የመጋቢነት ስጦታ ክፍል የሆኑትን የእረኝነት አገልግሎቶች ይፈጽማሉ። ከጳውሎስ መልእክቶች መካከል ሦስቱ ማለትም 1ኛና 2ኛ ጢሞቴዎስ እና ቲቶ የመጋቢነት መልእክቶች ተብለው ይጠራሉ። እነዚህ መልእክቶች እረኞች መንጋውን እንዴት መጠበቅ እንዳለባቸው ይናገራሉ። በወንጌል ስርጭት ስብሰባዎቻችን ይህንኑ «የእረኛ ዕቅድ» እንጠቀማለን። የሕይወትን መንገድ ፈልጎ ወደ መድረኩ ለሚመጣ ሰው ሁሉ አንዳንድ የሠለጠነ አማካሪ (ወይም እረኛ) ይሰጠዋል። ይህም አገልጋይ ተራ አገልጋይ ወይም የተሾመ መጋቢ ሊሆን ይችላል። አማካሪው (ወይም እረኛው) የሕይወትን መንገድ የሚሻው ሰው በሚያስተማምን የክርስትና የዕድገት ደረጃ ላይ እስኪደርስ፣ በሌሎች ክርስቲያኖች እስኪያዝ ወይም በአጽናኝ ቡድን አልያም በጸሎት ቡድን ውስጥ እስኪገባ ድረስ፣ በደብዳቤ፣ በስልክና ወዳለበት ስፍራ ሄዶ በመጎብኘት እንዲከታተለው እንጠይቃለን። የግድ ብቻውን የሚኖር (ለምሳሌ እስረኛ) ከሆነ እረኛው መጽሐፍ ቅዱስን ለራሱ የሚያጠናበትን መንገድ ያስተምረዋል።

ቤተ ክርስቲያንን ሊያግዝ የሚችል የመጋቢነት ስጦታ እያላቸው፣ ነገር ግን መጋቢ መሆን በጭራሽ የማይፈልጉ በሺህ የሚቆጠሩ ክርስቲያኖች በዓለም ዙሪያ እንዳሉ አምናለሁ። ስጦታው ያላቸው ሰዎች፣ በስጦታቸው አለመጠቀም መንፈስ ቅዱስን ማሳዘን እንደሆነ በመረዳት፣ በተቻለ መጠን በሙላት መጠቀም አለባቸው። ብዙ የአብያተ ክርስቲያናት መጋቢያን የሥራ ጫና ስላለባቸው እገዛ ማድረጉ መልካም ነው። እያንዳንዳችን መጋቢያችንን ለመርዳት ምን ማድረግ እንዳለብን ልንጠይቀው ይገባል።

አስተማሪ

በኤፌሶን 4:11 መሠረት አስተማሪ የሚለው ግሪኩ ቃል «መምህር» የሚል ትርጉም አለው። አንድ ሰው በወንጌሉ መልእክት አማካኝነት ተለውጦ ገና አዲስ ክርስቲያን ስለሚሆን ማስተማር ያስፈልጋል። በታላቁ ተልእኮ (ማቴ. 28:18-20) ለደቀ መዛሙርቱ

በተሰጠው ትእዛዝ ውስጥ፡- «ያዘዝኋችሁንም ሁሉ እንዲጠብቁ እያስተማራችኋቸው» የሚል ቃል ይገኝበታል።

ባሁኑ ወቅት ለቤተ ክርስቲያን በጣም ከሚያስፈልጉ ነገሮች መካከል፥ ተጨማሪ የመጽሐፍ ቅዱስ አስተማሪዎች ናቸው። ይሁንና ይህም ቢሆን፥ በእግዚአብሔር ልዑላዊ እጆች ውስጥ የሚገኝ ነው። ማስተማር ማለት የእግዚአብሔርን ቃል እውቀትና ተዛምዶውን በአሳባቸውና በተግባራቸው ውስጥ በመጨመር፥ ክርስቲያኖችን ለመገንባት የሚያስችል የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ ነው። የማስተማር ዓላማው ክርስቲያኖች ኢየሱስን እንዲመስሉ ማድረግ ነው። መከናወን ያለበትም በቀላሉ፥ በርኅራኄና በፍላጎት ነው። ከብዙ ዓመታት በፊት ሁለት ፕሮፌሰሮች መሠረታዊ የእምነት ትምህርት (ዶክትሪን) ያስተምሩኝ ነበር። ሁለቱም የዶክተርነት ድግሪ ያላቸውና ብዙ እውቀት ያላቸው ነበሩ። ሁለቱም አንድ የጋራ ባሕርይ ነበራቸው። በክፍል ውስጥ በሚያስተምሩበት ጊዜ በርኅራኄና በተሰበረ መንፈስ ያስተምሩ ስለነበር፥ አብዛኛውን ጊዜ ከዓይኖቻቸው የእንባ ዘለላዎች አይታጡም ነበር። እነዚህ መምህራን ካስተማሩዋቸው ነገሮች መካከል ብዙዎቹን ከረሳላቸው ረዥም ጊዜ ሆኖኛል፤ እነዚያን «እንባዎች» ግን አሁንም አልረሳላቸውም።

በዚህ ውስጥ፥ በኤፌሶን 4 ጳውሎስ ስለ ስጦታዎች የሚሰጠው የግሪክ ቃላት ዝርዝር በመጋቢና አስተማሪ መካከል በጣም የተቀራረበ ግንኙነት ስለሚያሳይ፥ አንድ ቃል እንደሆነ ሁሉ «መጋቢ-አስተማሪ» ተብሎ ሊተረጎም ይችላል ነበር። ይህም መንፈሳዊ አስተማሪ ለትምህርቱ አስፈላጊነት ርኅሩኅ አስተሳሰብ ሊኖረው ይገባል የሚለውን አስተያየት ያጠናክራል።

ከማውቃቸው አንዳንድ ምርጥ የዓለም መምህራን ብዙም መደበኛ ትምህርት የተከታተሉ አልነበሩም። ከዚህ በተቃራኒ፥ አንዳንድ ደካማ መምህራን ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር በተያያዙ የተለያዩ ትምህርቶች የዶክተርነት ዲግሪዎች ያላቸው ነበሩ። ይሁንና እውቀታቸውን የሚያስተላልፉበት የማስተማር ስጦታ አልነበራቸውም። አንዳንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ኮሌጆች ለመምህርነት ብቃት የዓለማውያንን መመዘኛዎች መጠየቃቸው የሚያሳዝን ነው። አንዳንድ ምርጥ የመጽሐፍ ቅዱስ መምህራን ደግሞ ዲግሪ እንኳን የሏቸውም። በመሆኑም በዘመናዊ መንፈሳዊ ኮሌጅ ውስጥ ለማስተማር ብቁ አይደሉም። ይህ ሁኔታ ከተለመደ ለቤተ ክርስቲያን የወደፊት ህልውና አደገኛ እንደሚሆን አልጠራጠርም። ይህም እውቀታችንን ለእግዚአብሔር በምናስረክብበት

ጊዜ አይጠቀምበትም ማለት ሳይሆን፤ መንፈሳዊ አስተምህሮ እንደ ሌሎች መንፈሳዊ ስጦታዎች ሁሉ፤ መንፈስ ቅዱስ የሚሰጠው መለኮታዊ ችሎታ እንጂ የዩንቨርስቲ ዲግሪ የሚያገናኝፈው ስጦታ አይደለም ማለት ነው። ከቅርብ ጊዜ ወዲህ አትኩሮቴን በመጠኑ ለውጩአለሁ፡- ወንጌል በምሰብክበት ጊዜ ደቀ መዝሙርነት በሚያስከፍለው ዋጋና በትምህርት አስፈላጊነት ላይ ማተኮር ጀምራለሁ። የወንጌል ስርጭት ሰብሰባዎቻችንን በምናካሂድበት ጊዜ በዝግጅትና ክትትል ላይ በማተኮራችን፤ እግዚአብሔር እንደ ፈቃዱ በሺህ የሚቆጠሩ የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤቶችን ሰጥቶናል። በተመሳሳይ ሁኔታ፤ እግዚአብሔር በመቶ የሚቆጠሩ የወንጌላውያን የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤቶችና መንፈሳዊ ኮሌጆች በዓለም ዙሪያ ሁሉ እንዲቋቋሙ አድርጓል። አሁንም ቢሆን ግን ቤተ ክርስቲያን በቂ መምህራን የሏትም። ይሁንና ባያውቁት ወይም አውቀው ባይጠቀሙበት ነው እንጂ መንፈስ ቅዱስ በመቶ ምናልባትም በሺህ ለሚቆጠሩ ሰዎች የማስተማር ስጦታን እንደሰጠ አምናለሁ።

የማስተማር ስጦታ ከሥነ-መለኮት መንፈሳዊ ኮሌጅ ጀምሮ እስከ የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤትና እስከ ሰንበት ትምህርት ቤት ወይም በቤት ውስጥ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት እስከሚከናወንበት ስፍራ ድረስ የሚያገለግል ነው። በመሆኑም ይህ ስጦታ ላለው ሰው የሚያስፈልገው ነገር ቢኖር፤ እግዚአብሔር በሚመራው በየትኛውም ስፍራና ጊዜ ሁሉ በጸጋው ማገልገል ብቻ ነው።

«ናቪጌተርስ» (Navigators) የተባለው አዳዲስ አማኞችን ለማጠናከር የተቋቋመ ቡድን መሥራች የሆኑት፤ ዳውስን ትሮትማን የተባሉ በቃል ካስጠኑኝ የመጀመሪያ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች አንዱ «ብዙ ሰዎች የመሰከሩለትን ከእኔም የሰማኸውን ሌሎችን ደግሞ ሊያስተምሩ ለሚችሉ ለታመኑ ሰዎች አደራ ሰጥ» የሚል ነበር (2ኛ ጢሞ. 2:2)። ይህ ወንጌሉን ለማሰራጨትና ቤተ ክርስቲያንን ለማስፋፋት በመጠኑ የሒሳብ ቀመር (ፎርሙላ) የሚመስል ነገር ነው። ጳውሎስ ጢሞቴዎስን አስተማረ፤ ጢሞቴዎስ ደግሞ የሚያውቀውን ነገር ለታመኑ ሰዎች አጋራ፤ እነዚህም የታመኑ ሰዎች ሌሎችን ያስተምራሉ። በዚህም ዓይነት ሂደቱ ይቀጥላል። እያንዳንዱ አማኝ ይህንን ዘዴ ተከትሎ ቢሠራ ቤተ ክርስቲያን ወንጌልን ለዓለም በሙሉ በአንድ ትውልድ ውስጥ ብቻ ልታዳርስ ትችል ነበር! በዚሁ አንድ በአንድ በተባለው የአገልግሎት ሂደት ይፈጸም እንደሆነ እንጂ፤ ይህ እኔ እንዲከናወን የማምንበትና

ሕይወቴንም የሰጠሁበት ታላቁ የወንጌል ተልእኮ ፍጹም የሚያልቅ አይደለም።

ከመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ውስጥ አምስቱ፥ ሐዋርያ፥ ነቢይ፥ ወንጌላዊ፥ መጋቢና አስተማሪ ናቸው። ይሁንና አንተ ምናልባት፥ «እኔ መጋቢ ወይም ወንጌላዊ አይደለሁም። በመሆኑም እነዚህ የሌላ ሰው ስጦታዎች እንጂ የኔ አይደሉም። ስለዚህ ከኔ ጋር ምን ጉዳይ አላቸው?» ትል ይሆናል። ባታውቀው ነው እንጂ ካንተ ጋር የጠበቀ ጉዳይ አላቸው!

በመጀመሪያ፥ እግዚአብሔር ከነዚህ ስጦታዎች ውስጥ አንዱን ሰጥቶህ ይሆናል። ምናልባት እግዚአብሔር መጋቢ፥ ወይም ወንጌላዊ፥ ወይም የመጽሐፍ ቅዱስ አስተማሪ ሆነህ እንድታገለግለው እየጠራህ ይሆናል። ምናልባት እግዚአብሔር ለወንጌል ስርጭት እንድታገለግለው የጠራህ ወጣት ክርስቲያን ትሆናለህ። አሊያም ደግሞ አረጋዊ በመሆንም፥ እግዚአብሔር በሰንበት ትምህርት ቤት ወይም በቤት ውስጥ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት ቡድን ሊጠቀምብዎት ይፈልግ ይሆናል።

ሁለተኛ፥ መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር በቤተ ክርስቲያን ውስጥ መሪዎች አድርጎ የጠራቸውን ሰዎች እንድንደግፍ ያዝዘናል። ለምሳሌ፥ ለመጋቢህ፥ ለወንጌላውያንና በእግዚአብሔር ሥራ ላይ ለተሰማሩ ሌሎች ሰዎች መደበኛ ጸሎት ማድረግ አለብህ። ሐዋርያው ጳውሎስ «ስለእኔም ጸልዩ» ብሎአል (ኤፌ. 6:19)። ሥራቸውን እንደምትደግፍና እግዚአብሔር በነርሱ ሕይወት በሚያደርገው ነገር ደስተኛ እንደሆንህ አስታውቃቸው።

ሦስተኛ፥ እግዚአብሔር በክርስቲያን የመሪነት ስፍራ ካስቀመጣቸው ሰዎች ተማሩ ይለናል፡- «የእግዚአብሔርን ቃል የተናገሩአችሁን ዋናቻችሁን አስቡ ... በእምነታቸው ምስሉአቸው ... ለዋናቻችሁ ታዘዙና ተገዙ» (ዕብ. 13:7፥ 17)። «ቅዱሳን አገልግሎትን ለመሥራትና በክርስቶስ አካል ሕንጻ ፍጹማን ይሆኑ ዘንድ» (ኤፌ. 4:12) እግዚአብሔር ለነዚህ መሪዎች ስለሰጣቸው ስጦታዎች ልናመሰግነው ይገባል።